

Załącznik nr 9 do OPZ
sprawa numer: 4/DB/PN/2018

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

**BUDYNKU KONFERENCYJNO-HOTELOWEGO
CENTRUM BADAŃ I EDUKACJI STATYSTYCZNEJ (CBiES) GUS
JACHRANKA 81, 05-140 SEROCK**

Opracował	Zatwierdził
inż. Wiesław Wyszowski upr. nr GK PSP 401/99 Rzecznik do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych	

inż. Wiesław Wyszowski upr. nr GK PSP 401/99	
---	--

Grudzień 2017 r.

KARTA AKTUALIZACJI „INSTRUKCJI”

L.p.	Zakres aktualizacji	Imię i Nazwisko aktualizującego	Data	Podpis
1.	2.	3.	4.	5.

--	--	--	--	--

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI	3
PODSTAWY PRAWNE I PODSTAWOWE DEFINICJE Z ZAKRESU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ:	6
WSTĘP.....	10
CEL I ZAKRES OPRACOWANIA.....	10
ROZDZIAŁ I	13
WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA, SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU ORAZ WARUNKÓW TECHNICZNYCH.....	13
1.1. Charakterystyka ogólna obiektu oraz podstawowe dane techniczne budynku i urządzeń.	13
1.2. Charakterystyka budowlana obiektu.....	14
1.3. Wyposażenie budynku w instalacje.	15
1.4. Klasyfikacja i charakterystyka pożarowa obiektu.....	16
1.5. Warunki techniczne dotyczące ewakuacji.....	19
1.5.1. Drogi ewakuacyjne.	20
1.5.2. Warunki ewakuacyjne.	21
1.6. Drogi pożarowe.	24
1.7. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru.....	25
ROZDZIAŁ II	26
OKREŚLENIE WYPOSAŻENIA OBIEKTÓW W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE I GAŚNICE, ZASADY UŻYWANIA ORAZ SPOSOBY PODDAWANIA ICH PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM	26

2.1. Definicje i zasady ogólne.	26
2.2. Wyposażenie budynku w gaśnice.	27
2.4. Instalacje i urządzenia przeciwpożarowe oraz techniczne w budynku (obiekcie).	34
2.5. Obowiązujące terminy badań, przeglądów, konserwacji urządzeń i instalacji będących na wyposażeniu obiektu.	36
ROZDZIAŁ III	38
SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POWSTANIA POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA ...	38
3.1. Przyczyny powstawania pożarów.	38
3.2. Przyczyny i drogi rozprzestrzeniania się pożarów.	38
3.3. Zasady alarmowania jednostek straży pożarnej i innych sił ratowniczych.	40
3.4. Zasady postępowania pracowników (personelu) na wypadek powstania pożaru i innych miejscowych zagrożeń.	40
ROZDZIAŁ IV	42
SPOSOBY ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM	42
4.1. Definicja i zakres prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.	42
4.2. Ogólne zasady wykonywania prac niebezpiecznych po względem pożarowym.	43
4.3. Wytyczne do wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym	44
4.4. Zasady organizacji i wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym	45
4.5. Zasady bezpieczeństwa pożarowego w trakcie prowadzenia prac.	46
4.6. Kontrola miejsca prowadzenia prac po ich zakończeniu.	47
4.7. Obowiązki pracowników prowadzących(wykonujących) prace	48
ROZDZIAŁ V	49
WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ SPOSOBY PRAKTYCZNEGO ICH SPRAWDZANIA.....	49
5.1. Zasady ogólne ewakuacji.	49
5.2. Zasady ogłaszania i przeprowadzania ewakuacji	53
5.3. Oznakowanie dróg i wyjść znakami bezpieczeństwa.	55
5.4. Praktyczne sprawdzanie warunków i organizacji ewakuacji.	58
ROZDZIAŁ VI	59
ORGANIZACJA I SPOSOBY ZAPOZNAWANIA UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTU (PRACOWNIKÓW) Z PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI ORAZ Z TREŚCIĄ INSTRUKCJI	59
6.1. Rodzaje szkoleń w zakresie ochrony przeciwpożarowej i zasady ich przeprowadzania. .	59

6.2. Zasady zapoznawania pracowników z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego.....	61
ROZDZIAŁ VII	62
ZADANIA I OBOWIĄZKI STAŁYCH UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTÓW (PRACOWNIKÓW)	
W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWOPOŻAROWEJ	62
7.1. Zakres obowiązków Prezesa GUS (kierownika) w zakresie ochrony przeciwpożarowej. .	62
7.2. Zakres obowiązków kierownika-dyktora CBiES GUS.....	62
7.3. Obowiązki personelu i pozostałych użytkowników (pracowników) obiektu.	63
7.4. Obowiązki zarządzającego obiektem (budynkiem) w zakresie ochrony przeciwpożarowej.	63
7.5. Czynności zabronione i podstawowe obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej [5].....	66
ROZDZIAŁ VIII	68
CZĘŚĆ GRAFICZNA – PLANY OBIEKTÓW	68
1. Plan zagospodarowania działki.....	68
2 . Rzuty kondygnacji.....	68
ROZDZIAŁ IX	68
ZAŁĄCZNIKI (WZORY).....	68
1. Rejestr wykonywania i kontroli prac niebezpiecznych pod względem pożarowym (spawalniczych).....	68
2. Wzór Protokołu wraz ze Zezwoleniem na prace niebezpieczne pożarowo.	68
3. Oświadczenie o zapoznaniu z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego i przeszkoleniu w zakresie przepisów i wymagań ochrony przeciwpożarowej.	68
Załącznik Nr 1.....	69
Załącznik Nr 2.....	70
Załącznik nr 3.....	73

PODSTAWY PRAWNE I PODSTAWOWE DEFINICJE Z ZAKRESU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ:

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity: Dz.U.2017. poz.736).
2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (tekst jednolity: Dz.U.2016.poz.603).
3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jednolity: Dz.U.2015.poz.1422).
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719).
5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. nr 124 , poz.1030).
6. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (tekst jednolity: Dz.U.2014.poz.1853).
7. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (jednolity tekst: Dz.U.2016.poz.290).
8. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad kierowania i współdziałania jednostek ochrony przeciwpożarowej biorących udział w działaniu ratowniczym (Dz. U. Nr 82, poz. 895 z późn. zm.).
9. Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U.2016. poz.138).
10. Rozporządzenie ministra gospodarki i pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 180, poz. 1860).
11. PN-EN 62305-1:2011 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych - Zasady ogólne.

12. PN-EN 62305-2:2012 – oryg. Ochrona odgromowa - Część 2: Zarządzanie ryzykiem.
13. PN-EN 62305-3:2011 – oryg. Ochrona odgromowa - Część 3: Uszkodzenia fizyczne obiektów i zagrożenie życia.
14. PN-B-02865:1997 „Ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa”.
15. PN-EN 1127-1:2011 Atmosfery wybuchowe - Zapobieganie wybuchowi i ochrona przed wybuchem - Część 1: Pojęcia podstawowe i metodyka.
16. PN-EN 60079-10-2:2015-06 oryg. Klasyfikacja przestrzeni - Atmosfery zawierające pył palny.
17. PN-EN 60079-0:2009. Atmosfery wybuchowe - Część 0: Urządzenia -- Podstawowe wymagania
18. PN-EN ISO 80079-36:2016-07 oryg. Urządzenia nieelektryczne do atmosfer wybuchowych - Metodyka i wymagania.
19. PN-EN 3-7+A1:2008. Gaśnice przenośne - Część 7: Charakterystyki, wymagania eksploatacyjne i metody badań.
20. PN-EN 1866-1:2010. Gaśnice przewoźne - Część 1: Charakterystyki, wykonanie i metody badań.

PODSTAWOWE DEFINICJE Z ZAKRESU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

a) **materiały niebezpieczne pożarowo** - rozumie się przez to następujące materiały:

- gazy palne,
- ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C),
- materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,
- materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,
- materiały wybuchowe i pirotechniczne,
- materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,
- materiały mające skłonności do samozapalenia;

b) **kategoria zagrożenia ludzi** – rozumie się przez to kwalifikację budynku, jego części lub pomieszczenia ze względu na funkcję:

1. ZL I - zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób nie będących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się;
2. ZL II - przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych;
3. ZL III - użyteczności publicznej, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II;
4. ZL IV – pomieszczenia i budynki mieszkalne;
5. ZL V - zamieszkania zbiorowego, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II.

b) **strefa pożarowa składowiska** - rozumie się przez to powierzchnię składowiska oddzieloną od budynków, innych obiektów budowlanych i składowisk, w sposób określony dla

- budynków magazynowych - wolnym pasem terenu o szerokości nie mniejszej niż dopuszczalna lub ścianą oddzielenia przeciwpożarowego o wysokości przekraczającej poziom składowania co najmniej o 0,5m i klasie odporności ogniowej nie mniejszej niż REI 120;
- c) **strefa pożarowa** - rozumie się przez to przestrzeń wydzieloną w taki sposób, aby w określonym czasie pożar nie przeniósł się na zewnątrz lub do wewnątrz wydzielonej przestrzeni. Strefę pożarową może stanowić budynek albo jego część oddzielona od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia przeciwpożarowego, bądź też pasami wolnego terenu o szerokości nie mniejszej niż dopuszczalne odległości od innych budynków określone przepisami techniczno-budowlanymi;
- d) **strefa zagrożenia wybuchem** - rozumie się przez to przestrzeń, w której może występować mieszanina wybuchowa substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości;
- e) **techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego** - rozumie się przez to urządzenia, sprzęt, instalacje i rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów;
- f) **klasa odporności pożarowej budynku** – symbol, któremu przyporządkowano wymagania dotyczące właściwości materiałów i elementów konstrukcyjnych budynku, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz.690, z późn. zm.); istnieje pięć klas odporności pożarowej budynków oznaczonych dużymi literami, w kolejności od najwyższej: A, B, C, D, E; z wymaganej klasy odporności pożarowej wynikają wymagania dla elementów konstrukcyjnych budynku dotyczące klasy odporności ogniowej i stopnia rozprzestrzeniania ognia;
- g) **stopień rozprzestrzeniania ognia** - umowna klasyfikacja elementu konstrukcyjnego budynku ze względu na zachowanie się danego elementu w normalizowanych warunkach badania. W zależności od zachowania się badanej próbki elementy budynku klasyfikuje się jako:
- elementy (okładziny) nie rozprzestrzeniające ognia (NRO); elementy (okładziny) słabo rozprzestrzeniające ogień (SRO).
- h) **stałe urządzenia gaśnicze** - rozumie się przez to urządzenia na stałe związane z obiektem, zawierające własny zapas środka gaśniczego, wyposażone w układ przechowywania i podawania środka gaśniczego, uruchamiane automatycznie we wczesnej fazie rozwoju pożaru;
- i) **półstałe urządzenia gaśnicze** - rozumie się przez to urządzenia na stałe związane z obiektem, lecz nie zawierające własnego zapasu środka gaśniczego, nie wyposażone w układ przechowywania i podawania tego środka, natomiast wyposażone w armaturę (nasady) umożliwiającą podanie środka gaśniczego przez pojazdy i urządzenia jednostek straży pożarnych lub inne;

- j) **zabezpieczenie przed zadymieniem dróg ewakuacyjnych** - rozumie się przez to zabezpieczenie przed utrzymywaniem się na drogach ewakuacyjnych dymu w ilości, która ze względu na ograniczenie widoczności lub toksyczność uniemożliwiłaby bezpieczną ewakuację;
- k) **zagrożenie wybuchem** - rozumie się przez to możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon (iskra, łuk elektryczny lub przekroczenie temperatury samozapłonu) wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia;
- l) **pożar** – niekontrolowany proces palenia się występujący w miejscu do tego nie przeznaczonym, rozprzestrzeniającym się w sposób niekontrolowany, powodującym zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi i zwierząt oraz straty materialne;
- m) **zawór hydrantowy** - rozumie się przez to ręczny zawór odcinający umieszczony na instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, wyposażony w nasadę 52 umożliwiającą podłączenie węży pożarniczych;
- n) **przeciwpożarowy wyłącznik prądu** - rozumie się przez to wyłącznik odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne w czasie pożaru;
- o) **pompownia przeciwpożarowa** - rozumie się przez to pompownię zasilającą w wodę instalację lub sieć wodociągową przeciwpożarową.

WSTĘP

Ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem poprzez:

- 1) zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;
- 2) zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;
- 3) prowadzenie działań ratowniczych.

Właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową, jest obowiązany:

- 1) przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych;
- 2) wyposażyć budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice;
- 3) zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie;
- 4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji;
- 5) przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej;
- 6) zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi;
- 7) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

Podstawowym celem opracowania jest określenie szczegółowych wymagań bezpieczeństwa pożarowego dla Budyńku Konferencyjno-hotelowego Centrum Badań i Edukacji Statystycznej Głównego Urzędu Statystycznego w Jachrance . Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego przeznaczona jest dla pracowników zatrudnionych w obiekcie, a także wszystkich innych osób przebywających sporadycznie lub okresowo. Podstawowym zadaniem niniejszego opracowania jest także ocena realnych zagrożeń pożarowych,

wybuchowych, innych miejscowych zagrożeń, występujących podczas funkcjonowania tego obiektu i warunków niezbędnych do prowadzenia jego działalności.

Instrukcja jest ważna i aktualna od dnia zatwierdzenia przez właściciela (Prezesa lub upoważnionego przedstawiciela) i obowiązuje do czasu unieważnienia. Zatrudniony personel (pracownicy) mają prawo wnoszenia o dokonanie zmian w opracowaniu przez złożenie pisemnego wniosku wraz z uzasadnieniem.

Postanowienia zawarte w instrukcji nie naruszają przepisów szczegółowych dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz innych przepisów i aktów normatywnych.

Niniejsza instrukcja opracowana została w oparciu o istniejące rozwiązania techniczno – budowlane i instalacyjne występujące w budynku.

Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego powinna być poddawana okresowej aktualizacji, **co najmniej raz na dwa lata**, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej. Wymagania ochrony przeciwpożarowej sprowadzają się do wyeliminowania lub zminimalizowania ryzyka powstania pożaru, a w przypadku jego zaistnienia do ograniczenia jego zasięgu, a tym samym do ograniczenia strat materialnych .

Niniejsza instrukcja została opracowana na podstawie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych, budowlanych, Polskich Norm, literatury specjalistycznej oraz rozwiązań organizacyjnych zastosowanych w poszczególnych obiektach.

Zakres opracowania uwzględnia tematykę określoną w § 6 rozporządzenia MSW i A [5], jednak w praktyce obejmuje szereg zagadnień tworzących następujące rozdziały:

- 1) charakterystyka pożarowo – techniczna budynku, a w tym:
 - a) charakterystyka ogólna budynku,
 - b) podział budynku na strefy pożarowe,
 - c) gęstość obciążenia ogniowego i poszczególnych stref pożarowych i klasyfikacja do kategorii zagrożenia ludzi,
 - d) odporność pożarowa budynku oraz odporność ogniowa elementów konstrukcyjnych,
 - e) drogi ewakuacji z budynku oraz jego części,
 - f) potencjalne źródła powstania pożaru i drogi jego rozprzestrzeniania się;
- 2) przepisy profilaktyczne w zakresie ochrony przeciwpożarowej, a w tym:
 - a) warunki ogólne,
 - b) zapewnienie warunków ewakuacji osób i mienia,
 - c) utrzymanie prawidłowego stanu technicznego instalacji i urządzeń,
 - d) składowanie i przechowywanie materiałów palnych,
 - e) wymagania przy aranżacji pomieszczeń,
 - f) wyposażenie budynku(pomieszczeń)w podręczny sprzęt gaśniczy,
 - g) prowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym,
 - h) lokalne wymagania w zakresie zachowania zasad bezpieczeństwa pożarowego;
- 3) rozmieszczenie podręcznego sprzętu gaśniczego oraz znaków bezpieczeństwa pożarowych i ewakuacyjnych w obiekcie (w tym wykaz ilościowy sprzętu);

- 4) sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic;
- 5) sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;
- 6) techniczne systemy zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu, z uwzględnieniem opisu funkcjonowania instalacji sygnalizacji pożaru, stałych i półstałych urządzeń gaśniczych, hydrantów wewnętrznych, wentylacji pożarowej i innych instalacji i urządzeń przeciwpożarowych jakie występują w obiekcie;
- 7) organizacja i warunki ewakuacji w kontekście funkcji budynku lub jego części, z uwzględnieniem opisu środków służących do ogłaszania alarmu o niebezpieczeństwie oraz sposobów prowadzenia ewakuacji zorganizowanej i indywidualnej oraz sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji;
- 8) zasady postępowania na wypadek powstania pożaru i innego zagrożenia, w tym:
 - a) zasady alarmowania w przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia,
 - b) zasady postępowania pracowników w przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia;
- 9) organizacja i zasady szkolenia pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- 10) wykaz telefonów alarmowych.

Zakres tematyczny opracowanej „Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego” może być rozszerzony, w zależności od specyfikacji obiektu i występujących w nim warunków techniczno – budowlanych mających wpływ na bezpieczeństwo osób i mienia.

Zabrania się wprowadzania jakichkolwiek zmian do treści niniejszego dokumentu bez wiedzy i uzgodnienia osoby posiadającej odpowiednie kwalifikacje określone w odpowiednich przepisach. W dalszej części opracowania, zastosowane będą skróty dotyczące:

- „Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego” jako IBP,
- „Budynek Konferencyjno-Hotelowy - Centrum Badań i Edukacji Statystycznej” - CBIES.

ROZDZIAŁ I

WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA, SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU ORAZ WARUNKÓW TECHNICZNYCH.

1.1. Charakterystyka ogólna obiektu oraz podstawowe dane techniczne budynku i urządzeń.

Budynek Konferencyjno-hotelowy CBiES GUS zlokalizowany jest na działkach o nr ewid. **403/3, 403/4, 403/7, 403/9.** w miejscowości Jachranka 81. Budynek ma kształt zbliżony do litery H i składa się z pięciu połączonych ze sobą segmentów:

- segmentów A – pełni funkcję hotelową,
- segmentów B – pełni funkcję gastronomiczną,
- segmentów C – pełni funkcję dydaktyczny,
- segmentów D – pełni funkcję hotelową,
- segmentów E – łącznik z recepcją.

Segmenty D i E w całości zlokalizowane są w centralnej części działki 403/3. Południowe części segmentów C i A znajdują na 403/4. Zachodnia część segmentu B znajduje się na działkach 403/9 i 403/7. W północnej części działki 403/7 zlokalizowany słup napowietrznej linii energetycznej. Na terenie znajdują się budynki gospodarcze, usytuowane w odległościach zgodnych z warunkami technicznymi. Teren jest całkowicie ogrodzony.

Na teren posesji jest dostępność poprzez istniejący zjazd z drogi publicznej 431/3 oraz zjazd z drogi publicznej 379 na drogę wewnętrzną. Na terenie działki znajduje się parking dostępny z drogi publicznej z dwoma wjazdami. Plac manewrowy przy segmentie B dostępny jest z drogi dojazdowej.

Na terenie działki istnieje ciąg pieszy prowadzący z placu przed wejściem głównym oraz przejścia łączące wyjścia ewakuacyjne z drogą pożarową.

Liczba kondygnacji w poszczególnych segmentach: segment A – 3 nadziemne, segment B – 1 nadziemna i 1 podziemna, segment C – 1 nadziemna, segment D – 2 nadziemne, segment E – jedna nadziemna. Budynek nie posiada kondygnacji podziemnych.

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI ZAGOSPODAROWANIA TERENU

Pow. działek	–23 453 m ²
Pow. dróg, parkingów, placów, chodników	– 2 227 m ²
Pow. zieleni	– 18 357,98 m ²

Pow. zabudowy budynków -2 868,02 m²

ZESTAWIENIE DANYCH BUDYNKÓW : POWIERZCHNIA , WYSOKOŚĆ, LICZBA KONDYGNACJI

- Pow. zabudowy -2 868,02 m²
- Powierzchnia użytkowa -3 825,83 m²
- Kubatura -15 992,07 m³
- Wysokość – budynek niski (N) - 9,40 m
- Liczba kondygnacji - 2 nadziemne

PRZEZNACZENIE I PROGRAM UŻYTKOWY OBIEKTU

Budynek pełni funkcję konferencyjno-hotelową. Znajdują się w nim sale wykładowe, pokoje hotelowe, stołówka i zaplecze kuchenne. Obiekt stanowi zespół pięciu połączonych ze sobą segmentów.

- Segment A – pełni funkcję hotelową,
- Segment B – pełni funkcję gastronomiczną,
- Segment C – pełni funkcję dydaktyczną,
- Segment D – pełni funkcję hotelową,
- Segment E – łącznik z recepcją,

L.p	Wielkości/segmenty	Segment A	Segment B	Segment C	Segment D	Segment D
1	Liczba kond. naziemnych	2+ nadbudówka	1	1	2	1
2	Liczba konb. podziemnych	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	Nie dotyczy
3	Pow. zabudowy [m ²]	572,03	621,20	514,50	591,10	289,20
4	Pow. wew. [m ²]					
6	Wysokość [m]	9,40	9,40	9,40	9,40	9,40

1.2. Charakterystyka budowlana obiektu.

Budynek wykonany jest w technologii żelbetowej (prefabrykowanej i wylewanej na budowie). Stropy kanałowe DZ3, konstrukcja ścian żelbetowa lub wielkoblukowa. Ściany działowe i osłonowe z cegły dziurawki lub gazobetonu. Dach płaski z płyt korytkowych na ścianach ażurowych, kryty papą. Jako rozbudowę zaprojektowano kotłownię i klatkę schodową.

Fundamenty i warunki posadowienia kotłowni i klatki schodowej:

- Ławy fundamentowe żelbetowe wylewane z betonu B25. Wysokość ław 40 cm

- **Ściany fundamentowe** kotłowni i dobudowywanej klatki schodowej z bloczków betonowych 25 cm.
- Izolacja przeciwwilgociowa przystosowana do stosowania ze styropianem.
- **Ściany zewnętrzne kotłowni i dobudowywanej klatki schodowej** – $U=0,2 \text{ W}/(\text{m}^2 \cdot \text{K})$ z bloczków z betonu komórkowego, grubości 24 cm, ocieplone styropianem 18 cm. Tynk zewnętrzny akrylowy cienkowarstwowy na siatce z włókna szklanego. Tynk wewnętrzny gipsowy, malowanie farbą akrylową w kolorze białym.
- **Stropodach** nad kotłownią i żelbetowy, wylewany na budowie, ocieplony wełną skalną, pokryty papą termozgrzewalną.
- **Dach nad klatką schodową** dwuspadowy o konstrukcji drewnianej, ocieplony wełną skalną, kryty blachą ryflowaną grub. 0,55 mm cynkowaną. Od spodu zabezpieczony płytą 2xGKFI grub. 12,5 mm montowaną do systemowego rusztu stalowego. Klasa odporność ogniowej EI60.
- **Schody wewnętrzne** na klatce schodowej D2 - żelbetowe.
- **Izolacja termiczna stropodachów** - wełna skalna 2x10 cm.

Wykończenie wewnętrzne

- Ściany murowane zewnętrzne tynkowane zaprawą cementowo-wapienną lub gipsową, w łazienkach i WC glazura.
- Sufit klatki schodowej D 2 wykończony płytami gipsowo-kartonowymi GKFI

Wykończenie zewnętrzne

- Elewacja – tynk zewnętrzny akrylowy cienkowarstwowy na siatce z włókna szklanego. Tynk wewnętrzny gipsowy, malowanie farbą akrylową w kolorze białym.

1.3. Wyposażenie budynku w instalacje.

Budynek wyposażony jest w następujące instalacje techniczno - użytkowe:

- instalacja elektryczna,
- wentylacyjna (wentylacja grawitacyjna),
- centralnego ogrzewania,
- wodno-kanalizacyjna,
- system sygnalizacji pożaru (SSP),
- system oddymiania klatki schodowej,
- systemu kontroli dostępu,
- klimatyzacyjna,
- odgromowa.

Instalacje i urządzenia techniczne wymagają użytkowania oraz utrzymywania w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta. Należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacjom.

1.4. Klasyfikacja i charakterystyka pożarowa obiektu.

➤ **Klasyfikacja budynku ze względu na przeznaczenie i wysokość.**

Poszczególne segmenty budynku CBIES zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. nr75 poz. 690 z 2002r zakwalifikowany jest do kategorii zagrożenia ludzi – ZL I, ZL III i ZL V tj. „zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania do 50 i powyżej 50 osób nie będących ich stałymi użytkownikami, a nie przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się” oraz zamieszkania zbiorowego, nie zakwalifikowanego do ZL I i ZL II.

Kwalifikacja poszczególnych segmentów:

- Segment A – zakwalifikowany jest do ZL V,
- Segment B – zakwalifikowany jest do ZL I,
- Segment C – zakwalifikowany jest do ZL I,
- Segment D – zakwalifikowany jest do ZL V,
- Segment E – zakwalifikowany jest do ZL III.

Liczba stałych pracowników w obiekcie na dzień opracowania instrukcji – 20 osoby.

Większe grupy ludzi mogą gromadzić się w następujących pomieszczeniach:

- sali konferencyjna I - max do 50 osób,
- sala seminaryjna II - max do 100 osób,
- sala seminaryjna III - max do 60 osób,
- jadalnia - max do 100 osób,
- kawiarnia - max do 40 osób,

➤ **Obciążenie ogniowe.**

Gęstość obciążenia ogniowego jest jednym z podstawowych parametrów charakteryzujących zagrożenie pożarowe. Wartość gęstości obciążenia ogniowego wyznacza się zgodnie z: PN-B-02852:2001. Ochrona przeciwpożarowa. Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.

Gęstość obciążenia ogniowego - to energia cieplna, wyrażona w megadżulach, która może powstać przy spaleniu materiałów palnych znajdujących się w pomieszczeniu, strefie

pożarowej lub składowisku materiałów stałych przypadająca na jednostkę powierzchni tego obiektu, wyrażona w metrach kwadratowych.

Dla budynków kwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi nie określa się gęstości obciążenia ogniowego. Pomieszczenia podręcznego magazynku i pomieszczenia gospodarcze, zlokalizowane w poszczególnych segmentach przyjmuje się gęstość obciążenia ogniowego do 500 MJ/m².

➤ **Strefy i oddzielenia przeciwpożarowe.**

Strefę pożarową w myśl §228 rozporządzenia [3] stanowi budynek albo jego część oddzielona od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia pożarowego bądź pasami wolnego terenu. Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej dla budynku niskim zakwalifikowanym do kategorii zagrożenia ludzi ZL I lub ZL V wynosi 8000 m².

➤ **Zagrożenie wybuchem**

W budynku nie występują pomieszczenia zaliczone do zagrożonych wybuchem oraz strefy zagrożenia wybuchem. W budynku nie są składowane i magazynowane materiały i substancje łatwo zapalne stwarzające zagrożenie wybuchem. W budynku i w bliskim sąsiedztwie nie występują pomieszczenia ani strefy kwalifikowane jako zagrożone wybuchem. Kotłownia zasilana jest gazem ziemnym z przyłączem zlokalizowanym na terenie posesji.

➤ **Strefy pożarowe.**

Podział na strefy pożarowe.

Kompleks budynków (segment A, B, C, D i E) stanowi jedną strefę pożarową ABCDE o powierzchni wewnętrznej ok. 3826 m² z wydzielonymi pożarowo pomieszczeniami-podstrefami:

- sala seminaryjna o pow. 72 m²– strefa C1,
- kawiarnia z zapleczem o pow. ok. 200 m²– strefa D1,
- klatka schodowa wraz z przyległym korytarzem o pow. ok. 35 m²– strefa A1,
- kotłownia o pow. 230 m² – strefa K.

Powierzchnia strefy pożarowej nie przekracza powierzchni dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu MI [2] - 8000 m².

9.2 Oddzielenia przeciwpożarowe.

Ściany i stropy stanowiące elementy oddzielenia przeciwpożarowego, wykonane są z materiałów niepalnych.

W budynku zaliczonym do klasy odporności pożarowej „C”, oddzielenia przeciwpożarowe wykonane są w następujących klasach odporności ogniowej:

- strop klatki schodowej – REI 60,
- ściany – REI 120,
- otwory w ścianach – EI60.
- pas pionowy pomiędzy strefami (wydzielonymi pomieszczeniami) – EI60 na szerokości co najmniej 2,0 m.

Wydzielona pożarowo klatka schodowa jest wyposażona w urządzenia do usuwania dymu i spełnia następujące warunki klasy odporności ogniowej:

- ściany – REI60,
- strop – REI60
- drzwi – EI30.

Urządzenia do usuwania dymu z klatki schodowej uruchamiane są przez system sygnalizacji pożaru (SSP) zainstalowany w poszczególnych segmentach – pełna ochrona obiektów.

Rozdzielnicę elektryczną jest wydzielona pożarowo ścianką EI120 i drzwiami EI 60, znajduje się przy klatce schodowej AS 0.1 .

Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia ppoż. posiadają klasę odporności ogniowej (EI) wymaganą dla tych elementów, ponadto zachowane powinny być następujące warunki:

- Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne samodzielne lub obudowane prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują powinny mieć klasę odporności ogniowej dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (EIS), lub powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (EIS)
- Wszystkie drzwi przeciwpożarowe są wyposażone w samozamykacze.
- Przejścia i przepusty instalacyjne w ścianach i stropach oddzielenia przeciwpożarowego zabezpieczone będą do klasy odporności ogniowej (EI) wymaganej dla tych elementów. Przepusty instalacyjne o średnicy powyżej 4 cm w ścianach i stropach, pomieszczenia zamkniętego (np. klatki schodowe,), dla których jest wymagana klasa odporności ogniowej co najmniej EI60 lub REI60, powinny mieć klasę odporności ogniowej (EI) tych elementów.
- W przewodach wentylacyjnych przechodzących przez ściany i stropy oddzielenia przeciwpożarowego oraz przez ściany i stropy pomieszczeń „zamkniętych” wydzielonego pożarowo przegrodami o klasie odporności ogniowej co najmniej REI 60 lub EI 60 należy wyposażyć w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej (EIS) wymaganej dla tych elementów.

➤ **Klasa odporności pożarowej budynku.**

Z uwagi na kategorię zagrożenia ludzi ZL I i ZL V i wysokość budynku 3,3 m (budynek niski „N”), budynek ten zgodnie z § 212 ust.3 „warunków technicznych” powinien spełnić wymaganą klasę odporności pożarowej budynku co najmniej - „C”

➤ **Odporność ogniowa elementów konstrukcyjnych budynku.**

Klasę odporności ogniowej elementów konstrukcyjnych budynku zaliczonego do „C” klasy odporności pożarowej, określa poniższa tabela:

Wymagana klasa odporności ogniowej elementów budynku					
Główne konstrukcje nośne	Konstrukcja dachu	Strop	Ściany zewnętrzne	Ściany wewnętrzne	Przekrycie dachu
R 60	R15	REI 60	EI 30	EI15	REI15

Oznaczenia w tabeli:

R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.

Przegrody wewnętrzne oddzielające pomieszczenia od dróg komunikacji ogólnej posiadają klasę odporności ogniowej co najmniej EI 30.

Jak wynika z części konstrukcyjno-budowlanej , poszczególne elementy w obszarze objętym opracowaniem spełnią powyższe parametry wymienione w tabeli.

Wszystkie elementy budynku spełniają warunek stopnia rozprzestrzeniania ognia jako nierozprzestrzeniające ognia (NRO).

1.5. Warunki techniczne dotyczące ewakuacji.

Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi powinna być zapewnione warunki do ewakuacji w bezpieczne miejsce na zewnątrz budynku lub do sąsiedniej strefy pożarowej, bezpośrednio albo drogami komunikacji ogólnej, zwanymi dalej "drogami ewakuacyjnymi".

Przez sformułowanie **droga ewakuacyjna** należy rozumieć drogi komunikacji ogólnej w budynku, które służą celom ewakuacji ludzi.

Wyróżniamy następujące drogi ewakuacyjne:

- **poziome** - korytarze, pasaże, hole, galerie itp.
- **pionowe** – schody i pochylnie.

Wyjścia z pomieszczeń na drogi ewakuacyjne powinny być zamykane drzwiami.

Możliwość bezpiecznej ewakuacji z budynku w przypadku pożaru jest głównym kryterium oceny zagrożenia życia ludzi.

Zgodnie z rozporządzeniem MSWiA [5] z każdego miejsca w obiekcie, przeznaczonego do przebywania ludzi, zapewnia się odpowiednie warunki ewakuacji, umożliwiające szybkie i bezpieczne opuszczanie strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i

stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także poprzez zastosowanie technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego takich jak np. : klapy dymowe, oddzielenia przeciwpożarowe, stałe urządzenia gaśnicze.

Przy ocenie warunków ewakuacji rozpatrywać należy kryteria dotyczące:

- zapewnienia dostatecznej liczby, wysokości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;
- zachowania dopuszczalnej długości, wysokości i szerokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych;
- zapewnienia bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzielen dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń;
- zabezpieczenia przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym: na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń do usuwania dymu i innych rozwiązań techniczno-budowlanych ;
- zapewnienia oświetlenia awaryjnego (ewakuacyjnego i zapasowego) w pomieszczeniach i na drogach ewakuacyjnych wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych;

1.5.1. Drogi ewakuacyjne.

Podstawowym warunkiem bezpieczeństwa dotyczącego ewakuacji ludzi z budynku są odpowiednie drogi ewakuacyjne . Do uszczegółowienia opisu całej trasy, jaką musi lub będzie musiała pokonać osoba w celu dotarcia do bezpiecznego miejsca stosuje się następujące określenia:

- **przejście ewakuacyjne** – rozumiane jako odległość od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia ewakuacyjnego na drogę ewakuacyjną lub do innej strefy pożarowej albo na zewnątrz budynku,
- **dojście ewakuacyjne** – rozumiane jako długość drogi, jaką musi przebyć człowiek od wyjścia z pomieszczenia na tę drogę do wyjścia prowadzącego do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku,
- **wyjście ewakuacyjne** – stanowi wyjście z pomieszczeń na drogę ewakuacyjną, do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku, a więc do bezpiecznego miejsca, gdzie człowiek nie będzie narażony na możliwość oddziaływania pożaru (ognia, dymu).

Elementy dróg ewakuacyjnych:

- Wyjścia ewakuacyjne zewnętrzne z klatek schodowych o szerokości drzwi w świetle – min 120 cm.
- Drzwi wieloskrzydłowe, stanowiące wyjście ewakuacyjne z pomieszczenia lub na drodze ewakuacyjnej posiadają , co najmniej jedno nieblokowane skrzydło drzwiowe o szerokości nie mniejszej niż 90 cm.
- Wyjścia ewakuacyjne prowadzące bezpośrednio z pomieszczeń na zewnątrz budynku, drzwi jednoskrzydłowe o szerokości w świetle co najmniej 90, dwuskrzydłowe 120

- cm, skrzydło nieblokowane 90 cm.
- Wyjścia z pomieszczeń, w których może przebywać do 3 osób – 80 cm, w pomieszczeniach >3 osób o szerokości 90 cm.
- Kierunek otwierania się wyjść ewakuacyjnych z klatek schodowych i z pomieszczeń, w których może przebywać >50 - na zewnątrz zgodnie z kierunkiem ewakuacji,
- zewnętrzne wyjścia ewakuacyjne – 3; 2 drzwi wyjściowe z budynku administracyjnego zajmowanego przez Departament Sprzedaży i Gospodarki Energetycznej, Dział Kontrolingu i Elektrowni Ostrołęka S.A. + dodatkowe wyjście z Sali konferencyjnej oraz jedno wyjście z części obiektu zajmowanego przez MOBŚ. Wyjścia powinny być oznakowane zgodnie z planem – W-D1 (główne), W-D2 i W-D3.

1.5.2. Warunki ewakuacyjne.

- Liczba stałych pracowników w całym kompleksie CBiES na dzień opracowania instrukcji wynosi – 200 osób.

Większe grupy ludzi mogą występować :

- w sali konferencyjnej - max do 100 osób,
- sala seminaryjna I (mała) - max do 25 osób,
- sala seminaryjna II - max do 45 osób,
- jadalnia - max do 100 osób,
- kawiarnia - max do 40 osób,

- **Przewidywaną liczbę osób w niektórych pomieszczeniach i na każdej kondygnacji oraz liczbę miejsc noclegowych**

Tabela: nr Liczba osób, która może przebywać w pomieszczeniach na kondygnacjach i liczba miejsc noclegowych:

Segmenty/pa	S000 000A			S000 000B	S000 000C	S000 000D	
	00r0r	piętro	nadbudówka (siłownia)	00r0r	00r0r	00r0r	piętro
Liczba osób	60	40	10	105	175	52	38
Liczba m noclegowych	59	40				7	38
Sala seminaryjna I(mała)					25		
Sala konferencyjna					100		
Sala seminaryjna II					45		
Jadalnia				100			
Kawiarnia						40	
Siłownia			10				

Zakłada się, że łącznie w budynku może przebywać jednorazowo 220 osób.

➤ **Długość przejść ewakuacyjnych**

Długości przejść ewakuacyjnych w pomieszczeniach projektowanego budynku nie przekracza dopuszczalnego wymiaru – 40 m.

➤ **Długość dojsć ewakuacyjnych**

Wymagana długość dojsć ewakuacyjnych:

- przy jednym kierunku ewakuacji ze strefy ZL V i ZL I zgodnie z przepisami [2] powinna wynosić do 10 m
- przy 2 dojsćiach do 40 m (dopuszcza się dla drugiego dojsćia długość większą o 100 % od najkrótszego dojsćia)

Warunki długości dojsć ewakuacyjnych zostały spełnione zgodnie z warunkami techniczno-budowlanymi poprzez zachowanie długości dojsć ewakuacyjnych przy jednym kierunku do 10 m i przy dwóch dojsćiach 40 m z poszczególnych segmentów. Warunki dojsć ewakuacyjnych w poszczególnych segmentach zostały spełnione poprzez:

- **w segmencie A** (dwukondygnacyjnym z nadbudówką (siłownia o pow. ok. 94 m²);

- Klatka schodowa AS 0.3 - 0.4 zostanie obudowana ścianami REI60 i wydzielona w pionie drzwiami EI30 oraz wyposażona w urządzenia służące do usuwania dymu, które uruchamiane będą przez system sygnalizacji pożaru zainstalowany w budynku.
- Pozioma droga ewakuacyjna (korytarz) na parterze została wydzielona ścianami EI60 i drzwiami EI30 otwieranymi w kierunku do wyjścia zewnętrznego. Długości dojsć ewakuacyjnych zachowana poprzez zastosowanie dwóch kierunków ewakuacji o długości nieprzekraczającej 40 m i przy jednym kierunku do 10 m.

- **w segmencie B** (parterowym), zakwalifikowanym do ZL I (pomieszczenia jadalni nr B 0.01 o pow. ok. 170m²):

- długości przejścia ewakuacyjnego – ok. 10 m
- dwa wyjścia ewakuacyjne o szerokości 120 cm i 90 cm

Długości dojsć ewakuacyjnych zachowana poprzez zastosowanie dwóch kierunków ewakuacji- nie przekracza 20 m.

- **w segmencie C** (parterowym) ZL I i ZL III – sala seminaryjna o nr C 0.06 została wydzielona pożarowo i stanowi oddzielną strefę pożarową. Ściana o klasie odporności ogniowej REI120, drzwi EI60, pas pionowy wydzielający poszczególne strefy na szer. 2,0 EI60, strop REI60. Długości dojsć ewakuacyjnych zachowana poprzez zastosowanie dwóch kierunków ewakuacji o długości nie przekraczającej 40 m. Sala seminaryjna C 0.06 posiadać będzie dwa wyjścia ewakuacyjne o szerokościach 90 i 120 cm (90 cm +30 cm).

- w **segmentie D**, dwukondygnacyjny - kawiarnia o nr D 0.12 z zapleczem (pokojami) została wydzielona pożarowo i stanowi oddzielną strefę pożarową. Ściana o klasie odporności ogniowej REI120, drzwi EI60, pas pionowy wydzielający poszczególne strefy na szer. 2,0 EI60, strop REI60. Długości dojść ewakuacyjnych zachowana poprzez zastosowanie dwóch kierunków ewakuacji o długości nieprzekraczającej 40 m. Kawiarnia posiada dwa wyjścia ewakuacyjne jedno o szer. 90 cm bezpośrednio na zewnątrz i drzwi dwuskrzydłowe o szer. 120 cm (90 cm +30 cm) w ścianie oddzielenia ppoż. EI60. Ewakuacja z piętra prowadzona jest w dwóch kierunkach, poprzez dwie klatki schodowe (nowoprojektowaną klatkę schodową). Klatka schodowa o nr AS 0.2 (nowoprojektowana) otwarta, obudowana ścianami REI60 i stropem REI60 (budynek niski).

- **pionowe drogi ewakuacyjne** – wszystkie klatki schodowe zostały obudowane ścianami REI60 i stropem REI60.

Klatki schodowe w segmentach A zostały zamknięte w pionie drzwiami o klasie odporności ogniowej EI30 oraz wyposażone zostały w urządzenia do usuwania dymu (klap dymowe uruchamiane przez system wykrywania dymu). Wymagana powierzchnia czynna klapy dymowej zgodnie z PN-B -02877-4 co najmniej 5% powierzchni rzutu wydzielonej klatki schodowej, jednak nie mniej niż 1,0 m². W projekcie przyjęto alternatywnie klapę dymową lub okienny system oddymiania (pionowe usuwanie dymu),

- parametry klatek schodowych w segmentach A i D: biegi o szer. 1,2 m, spoczniki 1,5 m, liczba stopni nie przekracza 17 w biegu, wysokość stopni, nie przekracza 0,175 m.
- **Warunki poziomych dróg ewakuacyjnych.**

Wymiary poziomych dróg ewakuacyjnych:

- szerokość korytarza od 1,4 do 1,9 m,
- szerokość korytarza w części zaplecza kuchennego max. ilość osób do 20 osób - 1,4 m,
- szerokość komunikacji w segmencie E – 5,5 m,
- przejście przez komunikację w segmencie E jest drugim dojściem ewakuacyjnym.

➤ **AWARYJNE OŚWIETLENIE EWAKUACYJNE - PN-EN-1838:2005**

Zgodnie z przepisami rozporządzenia i PN [2] i [12] w obiekcie oświetlenie bezpieczeństwa spełniające warunki awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego zabezpiecza następujące przejścia i wyjścia ewakuacyjne:

- korytarze poszczególnych kondygnacji,
- klatki schodowe
- pomieszczeniach zaliczonych do ZL I – pom. nr 0-10 i 0-18

z uwzględnieniem zewnętrznych wyjść ewakuacyjnych.

Warunki awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego:

- uruchamia się automatycznie w przypadku zaniku napięcia podstawowego nie później niż 2 sekundy, działać przez co najmniej 1 godzinę oraz zapewniać osiągnięcie

średniego natężenia oświetlenia dla klatek schodowych i dróg ewakuacyjnych na podłodze wzdłuż środkowej linii drogi ewakuacyjnej nie mniejsze niż 1 lx, a na centralnym pasie drogi, obejmującym nie mniej niż połowę szerokości drogi nie mniej niż 0,5 lx.

- osiągała 50 % wymaganego natężenia oświetlenia w ciągu 5 sekund, a pełny poziom natężenia oświetlenia osiągnięty będzie w czasie nie dłuższym niż 60 sekund
- wszystkie oprawy awaryjne powinny spełniać wymagania normy PN-EN 60598-2-22:2004 „Oprawy oświetleniowe. Część 2-22: Wymagania szczegółowe. Oprawy oświetleniowe do oświetlenia awaryjnego i posiadać w tym zakresie świadectwa dopuszczenia CNBOP;

➤ OZNAKOWANIE DRÓG I POMIESZCZEŃ

Oznakowanie dróg ewakuacyjnych powinno być zgodne z Polskimi Normami tj.

PN-92 / N - 01256/01 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.

PN-92 / N - 01 256/02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.

1.6. Drogi pożarowe.

Do budynku zakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL I /ZLV wymagana jest droga pożarowa zgodnie z rozporządzeniem MSWiA [3]. Wjazd na teren posesji CBiES GUS o powierzchni > 5 ha z dwóch stron poprzez bramy wjazdowe o szerokości 5,0 m oddalone od siebie ok. 90 m, co jest zgodne z rozporządzeniem MSWiA. [3].

Droga pożarowa powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku na całej jego długości, najbliższa krawędź drogi pożarowej musi być oddalona od ściany budynku o 5 – 15 m.

Pomiędzy tą drogą i ścianą budynku nie mogą występować stałe elementy zagospodarowania terenu i krzewy o wysokości przekraczające 3,0 m.

Zgodnie z § 12 pkt.7 wymagania dotyczące oddalenia drogi pożarowej od budynku, nie dotyczy budynku o nie więcej niż 3 kondygnacje, jeżeli jest zapewnione połączenie drogi pożarowej wyjściem z tego budynku utwardzonym dojściem się o szerokości 1,5m i długości nie większej niż 30 m.

Jako drogę pożarową do budynku, została wykorzystana droga publiczna, która przebiega wzdłuż budynku do której zapewniono dojścia o szer. > 1,5 i długości nie przekraczającej 30 m. Drugi wjazd pożarowy zapewniony wewnętrzną drogą, umożliwiającą dojazd pojazdom jednostek straży pożarnej o każdej porze roku.

Droga pożarowa spełnia warunki określone w rozporządzeniu MSWiA [5] poprzez zachowanie:

- szerokości 4,0 m,
- najmniejszy promień zewnętrznego łuku – 11 m,
- odległość drogi od budynku w granicach – od 5 do 15 m,
- nośność utwardzonej drogi - 200 kN,
- nacisk na oś 100 kN.

Dostęp do budynku jest dogodny z każdej strony.

1.7. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. nr 124 , poz.1030) [6], wymagana ilość wody do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 20 dm³/s, z co najmniej dwóch hydrantów o średnicy 80mm .

Najbliższe dwa hydranty znajdują się w odległości : pierwszy ok. 15m od budynku , drugi ok. 62m od budynku.

Hydranty zasilane są z miejskiej sieci przeciwpożarowej - usytuowanie hydrantów pokazane jest na planie sytuacyjnym w części graficznej Instrukcji.

ROZDZIAŁ II

OKREŚLENIE WYPOSAŻENIA OBIEKTÓW W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE I GAŚNICE, ZASADY UŻYWANIA ORAZ SPOSOBY PODDAWANIA ICH PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM

2.1. Definicje i zasady ogólne.

Urządzenia przeciwpożarowe - rozumie się przez to urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do wykrywania i zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, hydranty i zawory hydrantowe, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe klapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zabezpieczające przed wybuchem, oraz drzwi i bramy przeciwpożarowe, o ile są wyposażone w systemy sterowania.

Urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie powinny być wykonane zgodnie z projektem uzgodnionym pod względem ochrony przeciwpożarowej przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia do ich użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania.

Gaśnica to urządzenie zawierające środek gaśniczy, który na skutek działania ciśnienia wewnętrznego może być wyrzucony i skierowany na pożar. Ciśnienie wewnętrzne może być ciśnieniem zakumulowanym (występującym stale) lub uzyskiwanym w wyniku uwolnienia gazu pomocniczego.

- **gaśnica przenośna** - gaśnica przenoszona i uruchomiona ręcznie; masa gaśnicy przenośnej, gotowej do użycia nie powinna przekroczyć 20 kg.
- **gaśnica przewoźna** – gaśnica skonstruowana tak, aby mogła być transportowana i obsługiwana ręcznie, o masie całkowitej większej niż 20 kg. Gaśnica przewoźna zwykle montowana jest na kołach.
- **środek gaśniczy** – substancja zawarta w gaśnicy, powodująca gaszenie pożaru.
- **czas działania gaśnicy** - czas, w którym przy całkowicie otwartych zaworach środek gaśniczy wypływa z gaśnicy w sposób ciągły i z właściwą skutecznością gaśniczą.

Przy doborze i rozmieszczeniu podręcznego sprzętu gaśniczego należy kierować się ogólnymi zasadami określonymi w rozporządzeniu [5], a w szczególności:

- w obiekcie - co najmniej jedna jednostka sprzętu o masie 2 kg lub 3 dm³ powinna przypadać na każde 100 m² powierzchni chronionej,

- występowanie w obiekcie wewnętrznej instalacji hydrantowej nie zwalnia z obowiązku wyposażenia w podręczny sprzęt gaśniczy,
- dla konkretnych, właściwych dla danego obiektu warunków, liczbę sprzętu należy określić indywidualnie, uwzględniając podział na pomieszczenia i stanowiska pracy, łatwość dostępu do sprzętu i poziom występującego zagrożenia,
- sprzęt gaśniczy powinien być umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach do budynków, na klatkach schodowych, na korytarzach, przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz,
- odległość dojścia do sprzętu z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, nie powinna być większa niż 30 m,
- do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m,
- miejsca, w których umieszczono sprzęt gaśniczy, powinien być oznakowany pożarniczymi tablicami informacyjnymi, zgodnie z PN.

2.2. Wyposażenie budynku w gaśnice.

Według przepisów przeciwpożarowych budynek powinien być wyposażony w gaśnice przenośne, spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN) dotyczących gaśnic, lub w gaśnice przewoźne.

Zgodnie z **rozporządzeniem MSWiA [5]** rozróżniamy **5 grup pożarów** oznaczonych literami od A,B,C,D i F. Oznaczenie do jakiego typu pożarów służy dana gaśnica powinno znaleźć się na etykiecie gaśnicy.

Grupa A	stanowią pożary ciał stałych pochodzenia organicznego, przy spalaniu których, obok innych zjawisk występuje żarzenie, np. pożary drewna, papieru, tworzyw sztucznych, tkanin, itp.; stosuje się gaśnice pianowe lub specjalne gaśnice proszkowe z oznaczeniem ABC- zawierające tzw. proszki fosforanowe.
Grupa B	stanowią pożary cieczy palnych i substancji stałych topiących się wskutek ciepła wydzielanego przy pożarze, np. pożary benzyn, alkoholu, lakierów, rozpuszczalników olejów, tłuszczu, smarów itp.: stosuje się zamiennie gaśnice śniegowe, proszkowe lub pianowe.
Grupa C	stanowią pożary gazów palnych, np. pożary metanu, acetylenu, wodoru,, gazu ziemnego itp.: stosuje się gaśnice śniegowe i proszkowe.
Grupa D	stanowią pożary metali lekkich i innych substancji reagujących z wodą np.. pożary sodu, magnezu itp.: stosuje się specjalne gaśnice proszkowe z proszkiem do gaszenia tej grupy pożarów.
Grupa F	stanowią pożary tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych; stosuje się gaśnice pianowe przystosowane do tego celu, do których można zaliczyć gaśnicę GWG-2X AF specjalnie przeznaczoną do zwalczania pożarów w gastronomii i kuchniach domowych oraz można stosować gaśnice proszkowe i śniegowe.

Ze względu na rodzaj środka gaśniczego stosowane są w obiekcie następujące gaśnice:

Gaśnica pianowa (płynowa) jest to zbiornik cylindryczny, w którym znajduje się wodny roztwór środka pianotwórczego oraz zbiornik z gazem napędowym zaopatrzony w zbijak, wąż zakończony prądownicą zamykaną. Po dostarczeniu gaśnicy w pobliże pożaru zrywamy plombę zabezpieczającą, wciskamy zbijak (gaz napędzający wypełnia zbiornik gaśnicy, kierujemy strumień piany w ognisko pożaru. Działanie gaśnicy można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni prądownicy. Ze względu na swoją budowę syfonową gaśnica prawidłowo pracuje tylko w pozycji pionowej. Gaśnica przenośna GW-9z AB (typ stosowany w elektrowni) z wewnętrznym ładunkiem zasilającym przeznaczona jest do gaszenia pożarów grupy A i B. Na palącym się materiale wytwarza się warstwa izolacyjna, utrudniająca parowanie cieczy i przenikanie powietrza. Gaśnica jest wykonana z materiałów najwyższej jakości z pełnym zabezpieczeniem antykorozyjnym. Aktualnie stosowany jest pianotwórczy środek fluorosyntetyczny typu AFFF.

Gaśnica pianowa (płynowa)

Gaśnica proszkowa jest to cylindryczny zbiornik zaopatrzony w dźwignię uruchamiającą zawór lub zbijak uruchamiający dodatkowa butle z gazem-wyrzutnikiem (gazem napędowym). Po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru zrywamy plombę i zawleczkę blokującą, uruchamiamy dźwignie lub zbijak i kierujemy strumień proszku w ognisko pożaru. Działanie gaśnicy można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni uruchamiającej lub dźwigni prądownicy. Ze względu na swoją budowę syfonową gaśnica prawidłowo pracuje tylko w pozycji pionowej.

Gaśnice te zawierają w sobie proszek, którego głównymi składnikami są zwykłe węglany lub fosforany sodu. Przy użyciu gaśnicy proszek jest wystrzeliwany z butli za pomocą sprężonego gazu: dwutlenku węgla lub azotu. W wyniku antykatalizy zostaje przerwana reakcja spalania. Poza tym proszki typu ABC pienią się i stapiają w wysokich temperaturach odcinając przy tym dopływ tlenu. Cały efekt wytłumienia ognia wspomaga strumień niepalnego gazu, który jest nośnikiem proszku.

Gaśnice proszkowe stosuje się przy pożarach grup: A, B i C, w zależności od rodzaju używanego proszku. Można również gasić urządzenia elektryczne pod napięciem, do 1000V. Do wyższego napięcia stosuje się inne, specjalistyczne gaśnice proszkowe. Używanie tego typu gaśnicy zaleca się do gaszenia ognia w różnego rodzaju archiwach, bibliotekach itp; ponieważ użycie proszku nie powoduje zamakania gaszonych elementów.

Różne typy gaśnic proszkowych

Gaśnica śniegowa (CO₂) jest to cylindryczny zbiornik zaopatrzony w zawór i wężyk zakończony dyszą wylotową lub - w gaśnicach mniejszych - króćcem obrotowym z dyszą. Wewnątrz gaśnicy znajduje się skroplony dwutlenek węgla, który po uruchomieniu pod własnym ciśnieniem wydostaje się na zewnątrz oziębiając się do temperatury ok. - 80 °C. Po dostarczeniu gaśnicy w pobliże pożaru zrywamy plombę zabezpieczającą uruchamiamy zawór i kierujemy strumień dwutlenku węgla na ognisko pożaru. Działanie gaśnicze można w każdej chwili przerwać zamykając zawór. Należy pamiętać o tym że:

- w czasie działania gaśnic trzymać ją tylko za uchwyty,
- nie wolno używać tych gaśnic do gaszenia ludzi.

Ze względu na swoją budowę gaśnica prawidłowo pracuje tylko w pozycji pionowej. Gaśnica śniegowa znajduje szczególne zastosowanie w przemyśle oraz w laboratoriach chemicznych, składach aptecznych, halach przemysłowych, wytwórniach i magazynach cieczy i gazów palnych, stacjach paliwowych, lakierniach. Przeznaczona jest do gaszenia cieczy i gazów palnych oraz instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem do 1000 V. Gaśnica ta gasi pożary z grup BC.

Urządzenie gaśnicze sprzętu elektronicznego **GSE-2x** przeznaczone jest do gaszenia np. monitorów, komputerów, sprzętu RTV, rozdzielni i szaf sterowniczych. Używając GSE-2x w pomieszczeniach zamkniętych można ugasić źródło ognia, nie narażając na zapylenie innych urządzeń.

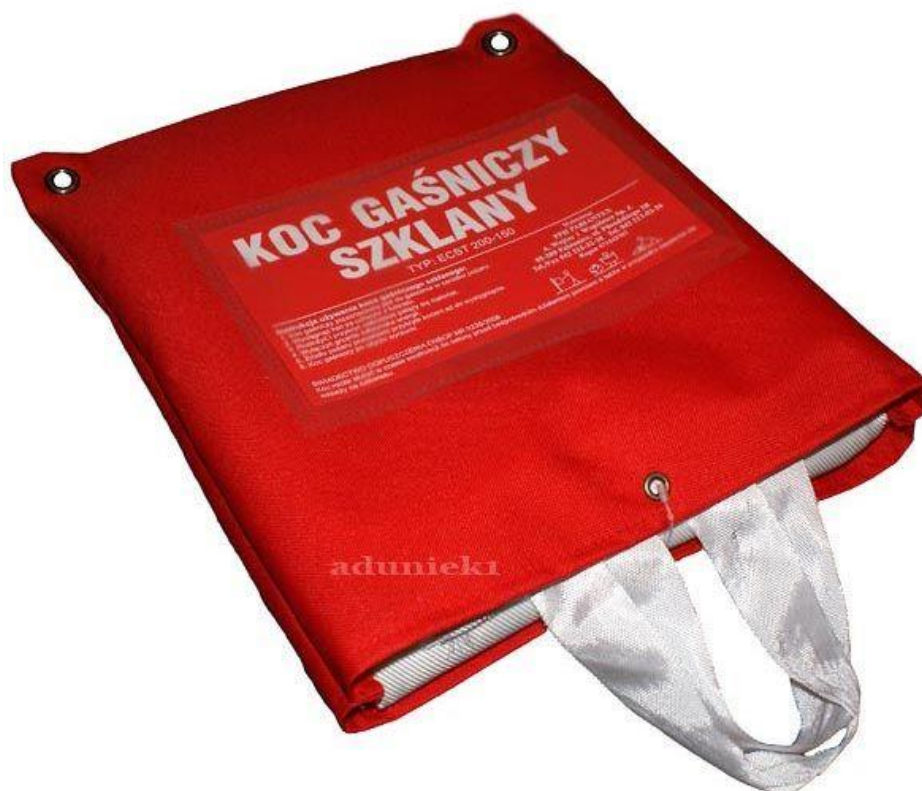
Konstrukcja układu wylotowego z dyszą pozwala na precyzyjne podanie środka gaśniczego CO₂ na źródło ognia, nie powodując zniszczeń w najbliższym otoczeniu.

GSE-2x można gasić urządzenia elektryczne i elektroniczne, które są zasilane napięciem do 1000V z odległości 1m. Stosowane w EEO SA m. in. w pom. serwerowni na parterze budynku administracyjnego (dyrekcyjnego) oraz w stacji inżynierskiej (BUT).

Koc gaśniczy, wykonany jest w postaci płachty z włókna szklanego o powierzchni około 2 m², jest całkowicie niepalny. Przechowuje się go w specjalnych futerałach plastikowych i zawiesza na ścianach budynku wewnątrz pomieszczeń. Służy on do tłumienia pożaru w zarodku przez odcięcie dopływu powietrza do palącego się przedmiotu. Szczególnie nadaje się do gaszenia przedmiotów małych, o zwartej budowie, umiejscowionych nisko, przy ziemi. Można go używać również do gaszenia pożarów silników spalinowych i elektrycznych, płynów łatwo palnych znajdujących się w niewielkich naczyniach, związków chemicznych reagujących z wodą.

Koc stosuje się następująco: należy chwycić go oburącz za uchwyty zwisające u dołu futerału i szarpnąć w dół, co spowoduje pęknięcie cięgna plomby i wysunięcie się koca z futerału, następnie należy rozwinąć koc przez strzepnięcie, podbiec do ognia i narzucić go na palący się przedmiot. Przez przyduszenie obrzeży trzeba starać się dokładnie odizolować miejsce pożaru od dostępu powietrza. W EEO SA stosowany w niektórych pomieszczeniach oraz w trakcie prac spawalniczych.

Liczba i lokalizacja gaśnic

L.p.	Miejsce ustawienia sprzętu (gaśnic)	Rodzaj gaśnic	Ilość szt.
1.	Segment A		
	➤ Korytarz na parterze – wraz z hydrantem 25 (zestaw gaśniczy)	1. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC	2
	➤ Korytarz na piętrze – wraz z hydrantem 25,(zestaw gaśniczy)	2. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC,	2
	➤ Piwnica: - segment A – przy pomieszczeniach wentylatorni, - segment A – w pom. przy drzwiach wejściu - segment B – przy windzie	3. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC,	1
		4. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC,	1
5. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC,	1		
2.	Segment B		
	➤ Korytarz-holl przed jadalnią	1. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC	1
➤ Kuchnia przy drzwiach wejściowych	2. Urządzenie gaśnica GES-2x	1	
	Segment C		
	➤ Korytarz-wraz z hydrantem 25(zestaw gaśniczy)	1. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC	1
	Segment D		
	➤ Parter - korytarz - wraz z hydrantem 25 (zestaw gaśniczy)	1. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC	1
	➤ Parter – pom. kawiarni – wraz z hydrantem (zestaw gaśniczy),	2. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC	1
➤ Piętro – korytarz – wraz z hydrantem 25 (zestaw gaśniczy)	3. Gaśnica proszkowa GP-4x ABC	2	
	Kotłownia		
	➤ Przy drzwiach wejściowych – wewnątrz kotłowni	1. Gaśnica proszkowa GP-6x ABC 2. Koc gaśniczy	1 1

Miejsce lokalizacji sprzętu gaśniczego zostało przedstawione w części graficznej stanowiącej załącznik do niniejszej instrukcji. Dopuszcza się inną lokalizację podręcznego sprzętu gaśniczego, niż zostało to przedstawione w części graficznej, z zachowaniem zasad i przepisów określonych w niniejszej instrukcji.

2.4. Instalacje i urządzenia przeciwpożarowe oraz techniczne w budynku (obiekcie).

Poszczególne segmenty są wyposażony w niżej wymienione instalacje i urządzenia przeciwpożarowe:

- 1) **Instalacja systemu sygnalizacji pożaru (SSP)** – kompleks budynków składa się z 5 części oznaczonych od A do E i jest wyposażony w system sygnalizacji pożaru (SSP) Centrala systemu sygnalizacji pożaru (SSP) zlokalizowana jest w szatni na zapleczu recepcji w budynku E. System sygnalizacji obejmuje całkowitą ochronę budynków za pomocą adresowalnych czujek wielodetektorowych dymu oraz dymu i ciepła. Możliwość adresowania elementów liniowych pozwala na szybką identyfikację miejsca powstania pożaru z dokładnością do pojedynczej czujki. Centrala umożliwi ponadto sterowanie i kontrolę zewnętrznych urządzeń zabezpieczających takich jak kłapy dymowe w klatce schodowej, drzwi do przewietrzania itp. oraz przekazanie informacji o pożarze do stacji monitoringu zarówno w postaci cyfrowej jak i analogowej. Po otrzymaniu sygnału alarmu, zgodnie z zaprogramowanym wariantem alarmowania, centrala może uruchamiać m.in. sygnalizatory oraz przekaźniki wyjściowe wewnątrz centrali jak również na liniach dozorowych w postaci liniowych elementów sterujących.

Wszystkie elementy systemu posiadają aktualne wymagane świadectwa dopuszczenia i certyfikaty.

Zakres ochrony

Przyjęto ochronę całkowitą z wyłączeniem pomieszczeń o niewielkim ryzyku powstania pożaru: sanitariaty, prysznic.

Pomieszczenie dobudowywanej kotłowni chronione będzie wielodetektorowymi czujnikami dymu i temperatury.

Sygnalizacja o powstaniu alarmu będzie odbywała się za pomocą sygnalizatorów akustycznych pętlowych.

Zostały zainstalowane również w instalacji systemu sygnalizacji pożaru na ciągach komunikacyjnych (korytarza, holach i kłakach schodowych) Ręczne Ostrzegacz Pożaru (ROP). Uruchomienie instalacji poprzez ROP (z bicie szybki) powoduje uruchomienie II° stopnia i przy monitorowaniu i podłączeniu budynku do Jednostki Ratowniczo Gaśniczej w Legionowie powoduje przekazanie informacji o powstałym pożarze w budynku.

2) Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa.

Zgodnie z rozporządzeniem MSWiA [2], jest wymagana instalacja wodociągowa przeciwpożarowa z hydrantami DN 25 z węzłem półsztywnymi w poszczególnych strefa pożarowych. Segmenty zostały wyposażone w hydranty wewnętrzne 25 z węzłem półsztywnym o długości węża od 20m do 30m , zabezpieczające poszczególne pomieszczeń. Parametry pracy instalacji :

- a) wydajności hydrantu 25 nie mniejszej niż 1,0 dm³/s,
- b) nominalnym ciśnieniu nie mniejszym niż 0.2 MPa,
- c) zasięg jednego hydrantu z węzłem o długości 30 wynosi 33 m.

Lokalizacja zgodna z projektem instalacyjnym i założeniami do projektu w proj.

architektoniczno-budowlanym. Liczba hydrantów wewnętrznych na poszczególnych kondygnacjach określona została poprzez ich zasięg, przyjmując zasadę zastosowania w hydrancie węża półsztywnego o długości 30, przy czym zachowany został warunek - hydrant może zabezpieczać tylko jedną kondygnację.

Wydajność sieci powinna zapewniać minimalny wydatek na wylocie prądownicy z każdego hydrantu tj. 1,0 dm³/s przy działaniu jednoczesności dwóch hydrantów na kondygnacjach wydajność sieci wynosi 2,0 dm³/s przy ciśnieniu na wylocie prądownicy nie niższym niż 0,2 MPa.

3) System oddymiania klatki schodowej.

- klatka schodowa w segmencie A AS 0.03 została wyposażona w grawitacyjny system oddymiania poprzez zastosowanie klapy dymowej, uruchamianej poprzez system wykrywania dymu zainstalowany w strefie pożarowej. Założenia projektowe :
 - powierzchnia klapy dymowej - 5% powierzchni rzut klatki schodowej,
 - geometrycznej powierzchnia otworów wlotowych powietrza powinna być co najmniej większa o 30% od powierzchni czynnej (A_{cz}) klapy dymowej,
 - drzwi z klatki schodowej i zewnętrzne zapewniające dopływ świeżego powietrza powinny być uruchamiane mechanicznie poprzez system wykrywania dymu.

Klatka schodowa wydzielona została w całym pionie drzwiami o klasie odporności ogniowej EI30 oraz drzwi na pionowa droga ewakuacyjna (korytarz) na parterze do ewakuacyjnego wyjścia zewnętrznego w klasie odporności ogniowej EI30.

4) Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne – poszczególne segmenty A,B,C,D i E zostały wyposażone w instalacji awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego, o następujących parametrach, spełniające wymagania Polskiej Normy PN-EN 1838:2013 „Zastosowania oświetlenia -- Oświetlenie awaryjne”:

- projektuje się na klatkach schodowych, na drogach ewakuacyjnych (korytarzach, golach) oświetlonych światłem sztucznym.

- Oświetlenie uruchamia się automatycznie w przypadku zaniku napięcia podstawowego nie później niż 2 sekundy, działać przez co najmniej 1 godzinę oraz zapewniać osiągnięcie średniego natężenia oświetlenia dla klatek schodowych i dróg ewakuacyjnych na podłodze wzdłuż środkowej linii drogi ewakuacyjnej nie mniejsze niż 1 lx, a na centralnym pasie drogi, obejmującym nie mniej niż połowę szerokości drogi nie mniej niż 0,5 lx.
- awaryjne oświetlenie ewakuacyjne osiągać 50 % wymaganego natężenia oświetlenia w ciągu 5 sekund, a pełny poziom natężenia oświetlenia w czasie nie dłuższym niż 60 sekund
- wszystkie oprawy awaryjne powinny spełniać wymagania normy PN-EN 60598-2-22:2004 „Oprawy oświetleniowe. Część 2-22: Wymagania szczegółowe. Oprawy oświetleniowe do oświetlenia awaryjnego i posiadać w tym zakresie świadectwa dopuszczenia CNBOP;

5) **Ochrona odgromowa.** Budynek posiada instalację odgromową zgodnie z Polskimi Normami.

2.5. Obowiązujące terminy badań, przeglądów, konserwacji urządzeń i instalacji będących na wyposażeniu obiektu.

Urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w odnośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcjach obsługi.

- Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak **niż raz w roku.**
- Wężę stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.

Przeglądy konserwacyjne gaśnic powinni przeprowadzać uprawnieni konserwatorzy. Ich zadaniem jest przeprowadzenie oględzin oraz sprawdzenie prawidłowości działania elementów składowych gaśnicy lub agregatu, skontrolowanie ładunku środka gaśniczego oraz ładunku z gazem wyrzutnikiem lub innego elementu napędowego, Konserwator podręcznego sprzętu gaśniczego określa, czy gaśnica spełnia wszystkie wymagania, czyli jest w pełni sprawna i może nadal znajdować się w miejscu "czuwania", lub czy nadaje się do tzw. naprawy warsztatowej, czyli do remontu. Konserwator może także stwierdzić, że uszkodzenia gaśnicy są tak duże, że gaśnica nie nadaje się do naprawy - kieruje ją wtedy do złomowania. Na sprawną gaśnicę konserwator powinien nakleić kontrolkę, na której powinny znajdować się następujące informacje:

- napis "KONTROLKA",
- adres firmy przeprowadzającej konserwację lub adres konserwatora,
- imienna pieczęć konserwatora o treści: KONSERWATOR SPRZĘTU PPOŻ. JAN KOWALSKI" lub równorzędnej,
- data przeprowadzonej kontroli: miesiąc i rok, data następnej kontroli: miesiąc i rok.

Urządzenia i instalacje będące na wyposażeniu obiektu.

Dla poszczególnych instalacji techniczno – użytkowych należy prowadzić oględziny, przeglądy, pomiary i próby eksploatacyjne wynikające z przepisów szczegółowych dokumentacji techniczno – ruchowych urządzeń zasilanych odpowiednim rodzajem instalacji, a w szczególności:

- pomiar rezystancji izolacji przewodów roboczych instalacji elektroenergetycznych w budynkach **raz na 5 lat**, a w obrębie pomieszczeń, gdzie instalacja pracuje w uciążliwych warunkach **raz na rok**;
- pomiar napięć i obciążeń, sprawdzenie skuteczności działania środków ochrony przeciwpożarowej - **nie rzadziej niż co 5 lat**, dla instalacji nisko-, średnio- i wysokoprądowych, instalacji elektroenergetycznych, sterowania i sygnalizacji, telefonicznych itp. – dotyczy pomieszczeń produkcyjnych i magazynowych;
- badanie urządzeń i instalacji odgromowych ochrony podstawowej;
 - częściowe (wykonywane są podczas budowy obiektu),
 - odbiorcze (wykonywane są przy oddawaniu budynku do eksploatacji obiektu),
 - okresowe (należy wykonywać nie rzadziej niż **co 5 lat** lub **w przypadku przebudowy albo zmiany funkcji budynków oraz raz na rok na obiektach zagrożonych wybuchem**).

Każdy obiekt wyposażony w urządzenia i instalacje odgromowe powinien mieć metrykę oraz protokoły badania takiej instalacji.

ROZDZIAŁ III

SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POWSTANIA POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA

3.1. Przyczyny powstawania pożarów.

Pożary mogą powstać na skutek bardzo wielu różnorodnych przyczyn, jednak ponad 90% tych przyczyn uzależnionych jest od człowieka.

Potencjalnymi uwarunkowaniami umożliwiającymi powstawanie i rozprzestrzenianie się pożarów są:

- występowanie palnych materiałów, w szczególności elementów wyposażenia pomieszczeń,
- funkcjonowanie i eksploataowanie instalacji i urządzeń technicznych zagrożonych wydzielaniem ciepła w warunkach pracy awaryjnej,
- nieprzestrzeganie przez użytkowników pomieszczeń podstawowych zasad bezpieczeństwa pożarowego.

Najczęstszymi przyczynami pożarów jest niedbalstwo, lekkomyślność lub nieostrożność ludzi, a te można podzielić na:

- nieostrożność osób dorosłych (pracowników):
 - używanie ognia otwartego, palenie papierosów i wyrzucanie niedopałków w miejscu do tego nie przeznaczonym,
 - prowadzenie prac remontowych bez zachowania odpowiednich środków ostrożności;
- wady urządzeń i instalacji energetycznych:
 - używanie urządzeń elektrycznych niezgodnie z ich przeznaczeniem,
 - przeciążenie instalacji elektrycznej przez przyłączenie odbiorników o zbyt dużej mocy,
 - zły stan instalacji (brak badań i przeglądów),
 - używanie uszkodzonych i wadliwych urządzeń elektrycznych;
- inne przyczyny:
 - podpalenia,
 - wyładowania atmosferyczne,
 - wady aparatów, zbiorników i innych urządzeń.

3.2. Przyczyny i drogi rozprzestrzeniania się pożarów.

Nawet niewielki pożar może w każdej chwili przeistoczyć się w groźny żywioł - może to być spowodowane następującymi czynnikami:

- drogami przenoszenia ciepła: promieniowane, przewodzenie lub konwekcja na zgromadzone materiały palne,
- zapaleniem się palnych elementów wyposażenia poszczególnych pomieszczeń,

Czynniki powodujące opóźnienie prowadzenia działań gaśniczych, poprzez:

- brakiem podręcznego sprzętu gaśniczego, utrudnieniem dostępu do niego, nieumiejętnością posługiwania się nim przez pracowników, a także niepodjęciem próby gaszenia,
- zatarasowaniem lub złym stanem dróg dojazdowych i dostępem do obiektów,
- brakiem lub złym zabezpieczeniem punktów czerpania wody dla potrzeb gaśniczych (pożarowych).

Drogi rozprzestrzeniania się pożarów to:

- wewnętrzne drogi komunikacyjne,
- elementy wystroju wnętrz,
- palna izolacja przewodów elektrycznych,
- wyposażenie pomieszczeń w meble,
- wyposażenie magazynków i pomieszczeń gospodarczych,
- brak zabezpieczeń przejść instalacyjnych przez elementy budowlane o odpowiednie klasie odporności ogniowej,

Czynnikami sprzyjającymi rozprzestrzenianiu się pożarów są ponadto:

- późne zauważenie pożaru oraz opóźnione alarmowanie,
- brak lub niewłaściwy stan techniczny instalacji i urządzeń przeciwpożarowych, gaśnic oraz brak umiejętności obsługi tego sprzętu przez pracowników.

Znaczne niebezpieczeństwo może wystąpić w przypadku powstania pożaru wskutek wydzielania się dymów i gazów pożarowych. W zależności od rodzaju palących się materiałów, dymy te zawierają toksyczne substancje lotne, szkodliwe dla zdrowia.

Dymy rozprzestrzeniają się wszystkimi możliwymi drogami, a w szczególności:

- ciągami komunikacji poziomej i pionowej,
- kanałami wentylacyjnymi i klimatyzacyjnymi,
- nieszczelnościami w drzwiach, oknach i innych przegrodach.

Biorąc pod uwagę powszechnie występujące w pomieszczeniach budynku administracyjnego materiały palne, należy się liczyć z możliwością powstania pożarów grupy „A”, tj. pożarów ciał stałych takich jak: papier, drewniane meble, materiały włókiennicze itp.

Ponadto należy się liczyć z możliwością powstania pożarów grupy „B”, tj. pożarów cieczy palnych i substancji stałych topiących się np. środków czystości, rozpuszczalników, itp.

Z mniejszym prawdopodobieństwem mogą powstać także pożary grupy „C”, tj. pożary gazów palnych w przypadku prowadzenia na terenie obiektu prac remontowo - budowlanych z użyciem zestawów spawalniczych.

Niezależnie od powyższego pożary w/w grup mogą obejmować urządzenia i instalacje elektryczne pod napięciem bądź też materiały występujące w obrębie tych urządzeń i instalacji. Istotnym zagrożeniem dla personelu i osób przebywających w budynkach w warunkach pożaru jest toksyczne i duszące oddziaływanie gazów i dymów pożarowych oraz toksyczność produktów spalania, wysoka temperatura, ograniczenie widoczności oraz zjawiska świetlne i akustyczne działające na psychikę ludzką.

3.3. Zasady alarmowania jednostek straży pożarnej i innych sił ratowniczych.

1. Każdy kto zauważył pożar, lub inne miejscowe zdarzenie obowiązany jest zachować spokój i nie dopuszczać do paniki oraz natychmiast zaalarmować:
 - wszystkie osoby (pracowników) znajdujące się w sąsiedztwie pożaru, narażone na jego skutki lub inne czynniki,
 - Ochronę obiektu – nr . tel.,
 - Państwową Straż Pożarną lub Centrum Powiadamiania Ratunkowego - nr tel. – 998 lub 112 ,
 - Dyrektora/Kierownika CBiES GUS –
 - Kierownika Sekcji Systemów Bezpieczeństwa nr tel. –
2. Po uzyskaniu połączenia ze strażą pożarną należy wyraźnie podać:
 - gdzie się pali - nazwę obiektu, dokładny adres, - np. pali się pomieszczenie biurowe na parterze budynku w segmencie A ,CBiES GUS w Jachrance 81
 - co się pali - np. pali się instalacja elektryczna, wyposażenie pomieszczenia biurowego itp.
 - czy istnieje zagrożenie życia ludzi, czy w rejonie pożaru lub innego miejscowego niebezpieczeństwa znajdują się materiały łatwo palne lub inne stwarzające zagrożenie dodatkowe,
 - numer telefonu, z którego podaje się informacje oraz swoje imię i nazwisko.

Uwaga: po potwierdzeniu przyjęcia meldunku przez dyżurnego oficera PSP należy zaczekać na potwierdzenie przyjęcia zawiadomienia.

3.4. Zasady postępowania pracowników (personelu) na wypadek powstania pożaru i innych miejscowych zagrożeń.

Zasady postępowania pracowników zatrudnionych w CB i ES w przypadku powstania pożaru.

- 1) Równoległe z zaalarmowaniem straży pożarnej należy przystąpić do akcji ratowniczo - gaśniczej przy pomocy gaśnic przenośnych i hydrantów wewnętrznych.
- 2) Do czasu przybycia straży pożarnej kierowanie działaniami ratowniczymi Dyrektor/Kierownik CBiES lub osoba przez niego wyznaczona np. z pogotowia zmianowego, zgodnie z regulaminem funkcjonowania pogotowia. Każdy pracownik zatrudniony w CBiES zobowiązany jest podporządkować się poleceniom kierującego akcją.
- 3) Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczo - gaśniczej powinna :
 - w pierwszej kolejności przystąpić do ratowania zagrożonych ludzi, przeprowadzając ewakuację z zagrożonego miejsca lub rejonu,
 - wyłączyć dopływ prądu elektrycznego (nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń pod napięciem),

- wchodząc do zadymionego pomieszczenia lub przechodząc przez nie, poruszać się w pozycji pochylonej (w dolnych partiach pomieszczenia jest najczystsze powietrze i najniższa temperatura) i zasłonić usta np. wilgotną chustką.

Akcja ewakuacyjna

1. W związku z dosyć dużą ilością ludzi w pomieszczeniach budynku , ewakuacja prowadzona może być w pierwszej chwili samorzutnie, pod nadzorem osób wyznaczonych do zwalczania pożarów i ewakuacji w poszczególnych segmentów lub kierowników komórek organizacyjnych.
2. Przybycie jednostek Państwowej Straży Pożarnej nie zwalnia pracowników od dalszej pracy w zakresie zwalczania pożaru oraz ewakuacji ludzi, które to czynności należy wykonywać ściśle według poleceń Dowódcy przybyłej jednostki ratowniczej PSP.
3. Szczegółowe zasady ewakuacji pracowników i personelu z budynku zostały omówione w rozdziale V.

ROZDZIAŁ IV

SPOSOBY ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

4.1. Definicja i zakres prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.

Pod pojęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym należy rozumieć wszelkie prace remontowo – budowlane związane z użyciem otwartego ognia, cięciem z wytwarzaniem iskier mechanicznych i spawaniem, prowadzone wewnątrz lub na dachach obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem [5].

Inne rozumienie i poszerzenie pojęcia - są to wszelkie prace nie przewidziane instrukcją technologiczną lub prowadzone poza wyznaczonymi do tego celu miejscami takie jak:

- 1) prace remontowo – budowlane związane z użyciem otwartego ognia prowadzone wewnątrz obiektów, na przyległych terenach i placach składowych, na których występują materiały niebezpieczne pożarowo (palne) lub posiadają palną konstrukcję,
- 2) prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów palnych i wybuchowych,
- 3) wszelkie prace remontowo – budowlane prowadzone w strefach lub pomieszczeniach zagrożonych wybuchem.

Do prac takich należy zaliczyć w szczególności:

- a) wszelkie prace z otwartym ogniem, podczas których występuje iskrzenie lub nagrzewanie np.:
 - spawanie, cięcie elektryczne i gazowe,
 - podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów z substancjami palnymi,
 - podgrzewanie lepiku, smoły itp.,
 - rozpalanie ognisk, spalanie pozostałości materiałów, odpadów itp.
 - prace malarsko – lakiernicze i impregnujące wykonywane przy użyciu wyrobów łatwopalnych,
 - prace wymagające użycia klejów o właściwościach pożarowych (wybuchowych);
- b) wszelkie prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy palnych i innych materiałów niebezpiecznych pożarowo;

Do typowych prac niebezpiecznych pod względem pożarowym zalicza się m. in. takie procesy jak: spawanie, lutowanie, zgrzewanie itp., prowadzone poza stałymi stanowiskami przewidzianymi do wykonywania tych prac.

4.2. Ogólne zasady wykonywania prac niebezpiecznych po względem pożarowym

Wszystkie osoby wykonujące prace na terenie i w obiektach CBiES GUS są zobowiązane do:

1. Zapoznania się z przepisami i zasadami ochrony przeciwpożarowej obowiązującymi na terenie spółki i ich bezwzględne przestrzegania,
2. Zapoznania się z zagrożeniami pożarowymi występującymi w miejscu prowadzenia prac, wymaganiami przeciwpożarowymi dla danego rodzaju prac oraz rodzajami stosownych i wymaganych zabezpieczeń przeciwpożarowych,
3. Organizowania i wykonywania prac w sposób bezpieczny, niestwarzający możliwości powstania pożaru lub wybuchu ze szczególnym uwzględnieniem wymagań dotyczących prac w pomieszczeniach hotelowych,
4. Współpracy z osobami nadzorującymi wykonywanie prace w zakresie bezpieczeństwa pożarowego,
5. Bezwzględnego wykonywania zaleceń i poleceń w zakresie ochrony przeciwpożarowej wydawanych przez osoby nadzorujące prace oraz uprawnionych przedstawicieli służby przeciwpożarowej.

Przed przystąpieniem do prac niebezpiecznych po względem pożarowym, podczas ich wykonywania oraz po ich zakończeniu, do obowiązków osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo przeciwpożarowe i organizację pracy należy:

- 1) ocenić zagrożenie pożarowe w miejscu, w którym prace te będą wykonywane oraz w jego sąsiedztwie,
- 2) ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu,
- 3) wskazać osoby odpowiedzialne za odpowiednie przygotowanie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenia miejsca po zakończeniu pracy;
- 4) zapewnić wykonywanie prac wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje;
- 5) zaznajomić osoby wykonujące prace z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz z przedsięwzięciami mającymi na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.

4.3. Wytyczne do wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

Podstawowe zasady przygotowania obiektów i pomieszczeń do prowadzenia prac.

1. Miejsca prowadzenia prac w miarę możliwości należy oczyścić z wszelkich palnych materiałów lub zanieczyszczeń.
2. Palne przedmioty lub niepalne w opakowaniach palnych należy odsunąć na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac, celem niedopuszczenia do przedostawania się odprysków-cząstek metalu o wysokiej temperaturze powstałych podczas prac.
3. Jeżeli warunek określony w ust. 1 i 2 nie może być spełniony, wszystkie urządzenia lub materiały palne należy zabezpieczyć przed działaniem rozprysków, przez osłonięcie kocami gaśniczymi, ekranami z blachy lub w inny skuteczny sposób przed zapaleniem, w tym również należy zabezpieczyć elementy konstrukcji budynku i znajdujących się w nim instalacji technicznych.
4. Przy pracach z zastosowaniem łuku elektrycznego wymagane jest ustawianie ekranów zabezpieczających otoczenie przed promieniowaniem optycznym.
5. Przed przystąpieniem do prac należy sprawdzić, czy w sąsiednich pomieszczeniach nie znajdują się materiały lub przedmioty mogące ulec zapaleniu wskutek przewodnictwa cieplnego bądź rozprysków.
6. Jeżeli w pobliżu miejsca prac znajdują się otwory przelotowe, instalacyjne, kablowe, itp. należy je uszczelnić materiałami niepalnymi, celem niedopuszczenia do przenikania rozprysków do sąsiednich pomieszczeń lub na inne kondygnacje.
7. Wszelkie kable, przewody elektryczne, gazowe oraz instalacyjne z izolacją palną powinny być zabezpieczone przed rozpryskami i uszkodzeniami mechanicznymi.
8. Generalnie wykonywanie prac w pomieszczeniach, w których w tym samym dniu wykonywane były prace przy użyciu substancji niebezpiecznych jest niedozwolone.
9. Należy wyposażyć miejsce wykonywania prac w sprzęt przeciwpożarowy, umożliwiającą likwidację wszelkich źródeł pożaru.
10. Drogi ewakuacyjne i dojścia do miejsca pracy powinny być udrożnione oraz tak ustalone, aby zapewniały szybką i bezpieczną ewakuację z miejsca zagrożonego pożarem.
11. Bezpośrednio oraz w określonych odstępach czasu po zakończeniu prac niebezpiecznych pod względem pożarowym poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz rejony przyległe.

4.4. Zasady organizacji i wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym .

W przypadku wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, kierujący zespołem pracowników (wykonawca) jest obowiązany przed ich rozpoczęciem uzyskać zezwolenie na ich wykonywanie, mając na uwadze poniższe zasady.

1. Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym w obiektach CBIES na urządzeniach i instalacjach itp., oprócz spełnienia warunków bezpieczeństwa pożarowego, należy uzyskać pisemne „Zezwolenie na prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo”. Szczegółowy tok postępowania przy uzyskaniu zezwolenia, określa „Protokół/zezwolenie zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pod względem pożarowym”, stanowiący załącznik nr 2 do Instrukcji. Sporządzenie tego Protokołu, jest podstawą do wydania Zezwolenia na rozpoczęcie prac. Odpowiedzialny za przygotowanie Protokołu jest właściciel (zarządca) obiektu wspólnie , po wcześniejszym dokonaniu oceny zagrożenia pożarowego oraz określeniu wymagań przeciwpożarowych.
2. Zezwolenie na prowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym wydaje standardowo na żądanie kierującego zespołem dopuszczający właściciel(zarządca) obiektu samodzielnie lub wspólnie z wykonawcą prac odnotowując ten fakt w Rejestrze wydanych zezwoleń na prowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, sporządzonym wg wzoru określonego w załączniku nr 1 do Instrukcji.
3. Zabrania się wystawiania Zezwolenia bez sporządzenia i podpisania Protokołu zabezpieczenia p.poż. prac.
4. Po podpisaniu Protokołu p.poż. następuje wydanie Zezwolenia, które zostaje przekazane wykonawcy prac.
5. Wydający zezwolenie jest zobowiązany do prowadzenia rejestru wydanych zezwoleń.
6. Kierujący zespołem pracowników lub nadzorujący, powinien w czasie wykonywania pracy mieć przy sobie oryginał polecenia pisemnego.
7. Wymagania przeciwpożarowe określone w Protokole p.poż. obowiązują przez okres wykonywania prac przez tego samego wykonawcę. W przypadku zmiany wykonawcy zachodzi potrzeba wydania nowego zezwolenia wraz z dopuszczeniem do prac. Podobny wymóg istnieje, gdy nastąpi zmiana warunków zabezpieczenia przeciwpożarowego w trakcie trwania prac. Przedłużenie terminu wykonania prac niebezpiecznych pożarowo wymaga także wydania odrębnego Zezwolenia.
8. Wykonawca prac ma obowiązek posiadać Protokół zabezpieczenia p.poż. wraz ze Zezwoleniem w miejscu prowadzenia prac.
9. Wykonawca prac, każdorazowo po ich zakończeniu, ma obowiązek pozostawić Protokół p.poż. wraz z Zezwoleniem oraz Poleceniem pisemnym u wydającego, który przechowuje je przez okres nie krótszy niż 30 dni od zakończenia prac.

4.5. Zasady bezpieczeństwa pożarowego w trakcie prowadzenia prac

1. Przy wykonywaniu prac, należy:
 - a) zabezpieczyć przed zapaleniem materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz w rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcji budynku i znajdujących się w nim instalacji technicznych,
 - b) zezwalać na prowadzenie prac w pomieszczeniach w których wcześniej wykonywano inne prace związane z użyciem łatwo palnych cieczy lub palnych gazów jedynie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w mieszaninie z powietrzem w miejscu wykonywania prac, nie przekracza **10%** ich dolnej granicy wybuchowości,
 - c) wyposażyć miejsce wykonywania prac w sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru,
 - d) używać do wykonywania prac wyłącznie sprzętu sprawnego technicznie i zabezpieczonego przed możliwością wywołania pożaru.
2. Ilość gaśnic i innego sprzętu przeciwpożarowego w miejscu prowadzenia prac musi być zgodna z ilością określoną w Protokole p.poż..
3. Jeżeli w pobliżu miejsca prowadzenia prac znajdują się urządzenia elektryczne będące pod napięciem, miejsce prowadzenia prac niebezpieczne pod względem pożarowym należy wyposażyć w gaśnicę przeznaczoną do gaszenia tych urządzeń.
4. Za zapewnienie odpowiedniego rodzaju i ilości gaśnic oraz innego sprzętu przeciwpożarowego do zabezpieczenia prac odpowiada wykonawca prac.
5. Gaśnice stanowiące wyposażenie stałych stanowisk gaśniczych, mogą być wykorzystane wyłącznie w razie pożaru powstałego podczas prac. Nie wolno samowolnie stosować je do zabezpieczenia miejsca prac.
6. Butle z gazami technicznymi powinny być oddalone o 1 m od grzejników centralnego ogrzewania, a od innych źródeł ciepła z ogniem otwartym, co najmniej o 10 m.
7. Przewoźne (przenośne) agregaty spawalnicze powinny być ustawione poza pomieszczeniami, w których wykonuje się prace spawalnicze.
8. Jeżeli w.w. warunek z uzasadnionych względów technicznych nie może być spełniony, agregat spawalniczy powinien być ustawiony w odległości, co najmniej 1 m od przewidywanego miejsca prowadzenia prac.
9. Przed przystąpieniem do pracy należy sprawdzić stan techniczny sprzętu i narzędzi spawalniczych oraz zabezpieczyć je przed możliwością uszkodzenia w czasie pracy.

10. Butle z gazami technicznymi podczas prowadzenia prac powinny być zabezpieczone przed: przewróceniem, uszkodzeniami mechanicznymi, zaoliwieniem, działaniem źródeł ciepła i zetknięciem się z przewodami elektrycznymi pod napięciem.
11. W przypadku zamarznięcia reduktora butli, zawory można ogrzewać wyłącznie czystymi tkaninami zmoczonymi w gorącej wodzie.
12. Stanowisko pracy powinno być tak zorganizowane, aby rozpryski spawalnicze nie spadały na gumowe węże spawalnicze lub izolację kabli elektrycznych.
13. W przypadku spawania elektrycznego należy sprawdzić stan bezpieczników oraz lokalizację głównego wyłącznika prądu w obiekcie.
14. Z uwagi na możliwość powstania pożaru zabrania się:
 - układania i magazynowania butli z gazami w przypadkowych i niebezpiecznych miejscach,
 - ogrzewania zamarzniętych zaworów i reduktorów butli palnikiem lub innym źródłem otwartego ognia,
 - pobierania do prac spawalniczych większych ilości butli niż jest to potrzebne do dziennego zużycia,
 - prowizorycznego naprawiania węży spawalniczych, zaworów butli oraz manipulowania przy nich zatłuszczonymi rękoma,
 - używania uszkodzonych: przewodów gazowych i elektrycznych, urządzeń kontrolno pomiarowych, palników, elektronarzędzi itp. sprzętu do prowadzenia prac,
 - prowadzenia w jednej wiązce przewodów gazowych i elektrycznych,
 - wykonywania innych czynności mogących doprowadzić do powstania pożaru lub wybuchu.

4.6. Kontrola miejsca prowadzenia prac po ich zakończeniu

1. Rejon (miejsce) prowadzenia prac bezpośrednio po ich zakończeniu, należy poddać szczegółowej kontroli mającej na celu sprawdzenie:
 - ✓ czy nie pozostawiono tłących lub żarzących się cząsteczek w miejscu pracy i jego bezpośrednim otoczeniu,
 - ✓ czy nie występują oznaki tlenia się materiałów bądź inne oznaki wskazujące na możliwość powstania pożaru,
 - ✓ czy sprzęt do prowadzenia prac został zdemontowany, wyłączony ze źródeł zasilania i zabezpieczony przed dostępem osób postronnych.Czynności powyższych powinien dokonać wykonawca prac oraz potwierdzić dopuszczający/właściciel (użytkownik) obiektu.
2. Osoby odpowiedzialne za przeprowadzenie kontroli, o której mowa w pkt. 1 oraz za dokonanie pisemnego potwierdzenia, określa poniższa tabela:

Data i godz. kontroli	Okresowo po zakończeniu prac	(Imię i nazwisko i stanowisko	podpis osoby kontrolującej)
	po 2 godz.		
	po 4 lub 6* godz.		
	po 2 godz.		
	po 4 lub 6* godz.		

* niepotrzebne skreślić

4.7. Obowiązki pracowników prowadzących(wykonujących) prace

1. Znajomość zagrożeń pożarowych w miejscu prowadzenia prac oraz zasad bezpieczeństwa pożarowego podczas ich prowadzenia oraz po ich zakończeniu.
2. Posiadanie znajomości obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasad postępowania w przypadku powstania pożaru.
3. Sprawdzenie przed rozpoczęciem pracy, czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia przeciwpożarowe dla danego toku prac.
4. Sprawdzenie wyposażenia w odpowiednią ilość gaśnic oraz innego sprzętu zabezpieczającego.
5. Ścisłe przestrzeganie wytycznych zabezpieczenia przeciwpożarowego prac ustalonych dla danego rodzaju prac.
6. Przerwanie pracy w przypadku stwierdzenia niebezpieczeństwa powstania pożaru oraz ewakuacja zagrożonych osób ze strefy pracy.
7. Likwidacja zauważonych źródeł ognia w czasie prowadzenia prac.
8. Dokładne sprawdzenie miejsca prowadzenia prac i jego otoczenia po ich zakończeniu.
9. Wykonywanie wszelkich poleceń przełożonych i organów kontrolnych w sprawach związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym prac.

ROZDZIAŁ V

WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ SPOSOBY PRAKTYCZNEGO
ICH SPRAWDZANIA**5.1. Zasady ogólne ewakuacji.**

Ewakuacja to zorganizowane działania zmierzające do usunięcia ze strefy zagrożonej ludzi, zwierząt lub mienia. Jej celem jest szybkie i bezpieczne opuszczenie zagrożonych pomieszczeń i obiektów, wyznaczonymi drogami i wyjściami do stref bezpiecznych.

Ewakuacja z pomieszczeń budynku może nastąpić samorzutnie - po wykryciu pożaru lub innego miejscowego zagrożenia - lub po zarządzeniu ewakuacji przez kierującego działaniami.

Z każdego miejsca w obiekcie, przeznaczonego do przebywania ludzi, powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, umożliwiające szybkie i bezpieczne opuszczanie strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także zastosowanie technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegających na:

- zapewnieniu dostatecznej liczby, wysokości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;
- zachowaniu dopuszczalnej długości, wysokości i szerokości przejść oraz dojeżdżalni ewakuacyjnych;
- zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleni dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń;
- zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym: na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub zapewniających usuwanie dymu.

W sytuacji wystąpienia zagrożenia (pożar, inne miejscowe zagrożenie np. otrzymanie informacji o podłożeniu ładunku wybuchowego), powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i ewentualnie mienia, decyzję o jej podjęciu wydaje osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo obiektu, tj. Kierownik, zarządca lub osoba działająca z ich upoważnienia lub osoba/osoby wyznaczona do zwalczania pożarów i ewakuacji w danym obiekcie, a po przybyciu jednostek ratowniczych straży pożarnych - dowódca tej jednostki.

Konieczność ewakuacji.

Konieczność ewakuacji zachodzi zawsze w następujących okolicznościach:

- 1) gdy pożar, wybuch lub inne miejscowe zagrożenie powstało w pomieszczeniach,
- 2) gdy pożar, wybuch lub inne miejscowe zagrożenie przerasta możliwość opanowania go w zarodku lub w celu zapobieżenia jego skutków, przez pracowników w miejscu zdarzenia, w okresie nie dłuższym niż to jest konieczne do wyprowadzenia lub wyniesienia osób zagrożonych;
- 3) gdy okoliczności pożaru, jego nasilenie lub duże zadymienie powstały już z chwilą ujawnienia, zagrożenia życia i zdrowia ludzi,

- 4) wystąpienia zagrożenia terrorystycznego – np. informacja o podłożeniu materiału wybuchowego - „incydent bombowy”.

Zasady kierowania ewakuacją:

- 1) Osoba wyznaczona do kierowania akcją ewakuacyjną, oddziałuje na pracowników na miejscu zdarzenia, zgodnie z przyjętymi procedurami i sposobami postępowania oraz stosownie do poniższych zasad:
- kierowanie prowadzone jest jednoosobowo,
 - kierowanie rozpoczyna się z chwilą przybycia na miejsce zdarzenia pierwszych osób biorących udział w akcji.
- 2) Kierujący oddziałuje poprzez:
- określenie rodzaju działań ratowniczych,
 - wydawanie poleceń,
 - egzekwowanie wykonania określonych poleceń, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa.

Etapy ewakuacji:

Ewakuacja ludzi odbywa się w trzech etapach:

- **I etap** - związany jest z poruszaniem się ludzi w pomieszczeniach w kierunku drzwi ewakuacyjnych,
- **II etap** - związany jest z poruszeniem się ludzi po drogach ewakuacyjnych do wyjścia ewakuacyjnego końcowego (korytarz, klatka schodowa, drzwi wyjściowe lub inna strefa pożarowa do wyjścia na zewnątrz budynku)
- **III etap** - to wyjście na zewnątrz budynku i przemieszczenie się do miejsca zbiórki dla ewakuowanych.

W ramach obowiązujących dziś w tym zakresie przepisów, aby uznać w budynku warunki ewakuacji ludzi za odpowiednie, czas potrzebny na ewakuację powinien być znacznie krótszy niż czas, w którym wynikające z rozwoju pożaru zadymienie, temperatura lub promieniowanie cieplne, zagrażają życiu i zdrowiu ludzi.

Rodzaje ewakuacji:

Ewakuacja całkowita – jest to zespół czynności, które polegają na ewakuacji całego stanu osobowego budynku , ewakuacji podstawowych dokumentacji i aparatury technicznej.

Ewakuację całkowitą przeprowadza się, gdy zachodzi niebezpieczeństwo:

- rozprzestrzeniania się pożaru na cały budynek,
- zadymienia stref pożarowych budynku, dróg ewakuacyjnych na poszczególnych kondygnacjach,
- wystąpienia niebezpiecznych stężeń toksycznych gazów które mogą się wydzielać w czasie spalania,
- uszkodzenia elementów konstrukcyjnych budynku.

Niezależnie od powyższych przypadków ewakuację całkowitą należy przeprowadzać w innych niebezpieczeństwach, stanowiących zagrożenie dla pracowników i konstrukcji budynku np. podłożenie materiałów wybuchowych.

Ewakuacja częściowa – jest to zespół czynności, które polegają na ewakuacji pracowników, dokumentacji i aparatury technicznej, znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie pożaru lub zagrożonej pożarem kondygnacji budynku (strefy pożarowej).

Ewakuację częściową przeprowadza się pod warunkiem, że rozprzestrzenianie się ognia lub gazów toksycznych będzie ograniczone przez elementy konstrukcyjne budynku (strefy pożarowe) - dzięki ich wysokiej klasie odporności ogniowej, a rozwiązania techniczne budynku uniemożliwią jego zadymienie.

Szczegółowe zasady ewakuacji

Decyzja o ewakuacji musi zawierać w szczególności informacje o zakresie ewakuacji, a także powinna określać rejon (miejsce) dla gromadzenia ewakuowanych osób i mienia.

W sytuacji gdy zostanie podjęta decyzja o ewakuacji osób z obiektu lub jego części, należy podjąć następujące działania:

- ♦ natychmiast powiadomić (dostępными środkami) wszystkich użytkowników i pozostałe osoby przebywające w pomieszczeniach budynku o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji; powiadomienie o konieczności ewakuacji powinno odzwierciedlać występujący stopień zagrożenia, lecz nie prowadzić do paniki;
- ♦ w pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z części budynku, w której powstał pożar oraz z pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar, zadymienie lub inne zagrożenia;
- ♦ należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej zdolności poruszania się, jeżeli takie się znajdują w zagrożonym obiekcie;
- ♦ osoby, które nie mogą się poruszać o własnych siłach, należy wynosić;
- ♦ osoby ewakuowane należy umieszczać na otwartej przestrzeni w bezpiecznej odległości od miejsca zagrożenia;
- ♦ pomieszczenia zagrożone (objęte pożarem lub dymem) należy opuszczać pojedynczo, formując na korytarzu „łańcuch” pojedynczy lub kolumnę dwójkową; na korytarzu należy poruszać się z jednakową szybkością, zależną od stopnia niebezpieczeństwa, a więc krokiem normalnym, przyspieszonym, biegiem;
- ♦ użyć wszelkich dostępnych sposobów (łącznie z siłą fizyczną) w celu zapobiegania panice i przekonania ratowanych o skuteczności i bezpieczeństwie ewakuacji;
- ♦ w przypadku gdy stopień niebezpieczeństwa jest nieduży (np. obejmuje jedno pomieszczenie przy bardzo małym zadymieniu i małym stopniu toksyczności dymów pożarowych) można prowadzić ewakuację częściową z kondygnacji na której powstał pożar i z kondygnacji powyżej tego poziomu,
- ♦ przy dużym stopniu zagrożenia życia - prowadzić ewakuację „całkowitą” – zachowując spokój i opanowanie;
- ♦ użyć wszelkich dostępnych środków, aby możliwie skutecznie zabezpieczyć drogi ewakuacyjne przed rozwojem pożaru i zadymieniem;
- ♦ należy zapewnić całkowite zdyscyplinowanie i posłuch ewakuowanych osób;
- ♦ osoby odcięte od dróg wyjścia należy ewakuować na zewnątrz przy pomocy sprzętu przybyłych jednostek straży pożarnej;

- ♦ przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej ze względu na mniejsze zadymienie w dolnych partiach pomieszczeń, a drogi oddechowe należy w miarę możliwości zastępować wilgotną chustką (sposób ten ułatwia oddychanie; podczas ruchu przez mocno zadymione pomieszczenie należy poruszać się wzdłuż ścian, aby nie stracić orientacji co do kierunku ruchu);
- ♦ po zakończeniu ewakuacji należy bezwzględnie sprawdzić, czy w pomieszczeniach obiektu nie pozostały jakieś osoby;
- ♦ w chwili przybycia jednostek straży pożarnej osoba kierująca ewakuacją zobowiązana jest do złożenia informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się dowódcy przybyłej jednostki ratowniczej.

Decyzję o ewakuacji mienia podejmuje kierujący akcją ratowniczą, gdy mienie o szczególnej wartości jest bezpośrednio zagrożone i jest to jedyny sposób jego uratowania (ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi).

W celu zapewnienia właściwych warunków ewakuacji zabrania się:

- składowania materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji,
- ustawiania w przejściach jakichkolwiek przedmiotów utrudniających ewakuację,
- zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe otwarcie,
- ograniczanie dostępu do wyjść ewakuacyjnych,
- stosowania materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji.

Do utrudnień, jakie mogą wystąpić podczas prowadzenia ewakuacji należy zaliczyć:

- ♦ występowanie silnego zadymienia oraz występowanie toksycznych gazów pożarowych;
- ♦ występowanie wysokiej temperatury; rozwój pożaru powoduje, że nawet najmniejszy płomień powoduje wzrost temperatury, wyzwala się energia cieplna, wskutek czego ogrzewają się materiały i przedmioty znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie i same zaczynają płonąć, w ten sposób zjawisko potęguje się, narasta i staje się w końcu trudne do opanowania;
- ♦ powstanie paniki wśród grupy ewakuowanych osób; możliwość wybuchu paniki istnieje w obiektach, w których przebywa większa liczba ludzi i jest większa tam, gdzie tłum tworzą przypadkowi ludzie (nie dotyczy to w zasadzie pracowników danego obiektu, chociaż nie można tego wykluczyć); ludzie w tłumie ogarniętym paniką całkowicie tracą swoje indywidualne cechy osobowości i stają się elementem potężnego, groźnego i niszczącego tworzywa, który nie kieruje się żadnymi przesłankami logicznego myślenia i rzeczywistej oceny sytuacji;

- ◆ utrudnienie w odnalezieniu wyjścia ewakuacyjnego w przypadku braku oznakowania lub jego zastąpienia;
- ◆ brak znajomości zasad prowadzenia ewakuacji przez personel obiektu; wszyscy pracownicy obiektu winni są zapoznać się z niniejszym opracowaniem – instrukcją;
- ◆ przekroczenia długości dojsć ewakuacyjnych oraz brak wydzielenia klatki schodowej w strefie kotłowni , która stanowi drugą drogę ewakuacji.

5.2. Zasady ogłaszania i przeprowadzania ewakuacji .

W przypadku wystąpienia zagrożenia decyzję o całkowitej ewakuacji ludzi z budynku podejmuje Dyrektor/Kierownik CBIES jako Kierujący Akcją Ratowniczą (KAR) lub osoba przez niego upoważniona w początkowej fazie zdarzenia , w porozumieniu z lub kierujący akcją ratowniczą dowódca PSP po przybyciu na miejsce akcji, kierując się następującymi zasadami:

- ◆ należy niezwłocznie powiadomić wszystkich pracowników znajdujących się w zagrożonym obiekcie, używając do tego wszystkich możliwych środków i sposobów np. syreny alarmowe, inni pracownicy;
 - ◆ ustaloną formą ewakuacji pracowników zakłada się, że jest „samoewakuacja”. Samoewakuacja polega na przemieszczeniu się pracowników i innych osób z pomieszczeń (kondygnacji), w których może wystąpić lub wystąpiło bezpośrednio zagrożenie dla życia i zdrowia poza strefę zagrożenia;
 - ◆ ewakuacja prowadzona jest w pierwszej fazie samorzutnie i jednoetapowo. Osoby znajdujące się w budynku ewakuują się samodzielnie poprzez korytarz i wyjścia ewakuacyjne na zewnątrz budynku. Korytarz i wyjścia ewakuacyjne (ciągi ewakuacyjne) powinny być oznakowane znakami ewakuacyjnymi zgodnie z PN i piktogramami,
 - ◆ po ogłoszeniu ewakuacji otworzyć wszystkie wyjścia z budynku (jeśli były zamknięte);
 - ◆ w pomieszczeniach wyłączyć wszystkie urządzenia, które mogą stwarzać dodatkowe zagrożenia podczas prowadzonych działań ratowniczo – gaśniczych i ewakuacji;
 - ◆ ewakuować pracowników najkrótszą drogą, kierując się wskazaniem znaków ewakuacyjnych do wyznaczonego miejsca ewakuacji (zbiórki) – wyznacza się trzy miejsca dla ewakuowanych:
 - miejsce nr 1 - teren przed wejściem do budynku „C” – miejsce dla ewakuowanych z budynku „C” i „D” .
 - miejsce nr 2 -teren przed wejściem do budynku „B” - miejsce dla ewakuowanych z budynku „B” .
 - miejsce nr 3 – boisko; miejsce dla ewakuowanych z budynku „A” .
 - ◆ wchodząc do zadymionego pomieszczenia lub przechodząc przez nie, poruszać się w pozycji pochylonej (w dolnych partiach pomieszczenia jest najczystsze powietrze i najniższa temperatura) i zasłonić usta np. wilgotną chustką,
- Uwaga-bardzo ważne!!!**
- należy bezwzględnie utrzymywać drożność dróg ewakuacyjnych.

- pomieszczenie Sali konferencyjnej, jadalni i kawiarni zaprojektowane są na więcej niż 50 osób - sala posiada dwa wyjścia (drzwi) ewakuacyjne wewnętrzne, otwierające się zgodnie z kierunkiem ewakuacji i wyjście (drzwi dwuskrzydłowe) zewnętrzne otwierające się zgodnie z kierunkiem ewakuacji.

- ♦ opuszczając pomieszczenia każdy pracownik powinien dokładnie sprawdzić, czy nikt w nim nie pozostał, w miarę możliwości należy zabrać ze sobą szczególnie ważne dokumenty, klucze od pomieszczeń należy zostawić w drzwiach;
- ♦ wszystkie inne osoby przebywające na terenie obiektu, po ogłoszeniu alarmu powinny opuścić budynek i udać się na miejsce zbiórki;
- ♦ w przypadku braku możliwości opuszczenia budynku ze względu na silne zadymienie dróg ewakuacyjnych i wysoką temperaturę, pracownicy i osoby powinny pozostać w swoich pomieszczeniach, uszczelnić wszystkie miejsca przedostawania się do pomieszczenia dymu i gazów toksycznych starać się powiadomić osoby przebywające na zewnątrz lub kierującego akcją o konieczności udzielenia pomocy;
- ♦ w przypadku zablokowania dróg ewakuacyjnych należy powiadomić wszelkimi sposobami kierownika akcji ewakuacyjnej, pracowników odciętych od wyjścia ewakuować przy pomocy strażaków i sprzętu straży pożarnej;
- ♦ po zakończeniu ewakuacji, sprawdzić czy wszyscy pracownicy opuścili bezpiecznie budynek, dokonać tego w miejscu zbiórki ewakuowanych oraz polecić raz jeszcze sprawdzenie wszystkich pomieszczeń. Czynią to: bezpośredni przełożeni, DIRE lub d-ca przybyłej straży pożarnej, który kieruje następnymi działaniami ratowniczo – gaśniczymi. W przypadku podejrzenia, że ktoś mógł zostać w budynku natychmiast powiadomić kierującego akcją;
- ♦ ewakuacji mienia dokonać wtedy, gdy z reguły zakończono ewakuację ludzi, palenie wyposażenia może powodować szybkie rozprzestrzenianie pożaru, a wartość jego jest znaczna i trudna do odtworzenia. Ewakuowane mienie należy zabezpieczyć przed kradzieżą, wykorzystując do tego celu pracowników ochrony zakładu.

Ewakuacja a system kontroli dostępu w obiekcie.

W budynku wdrożono w newralgicznych miejscach dla bezpieczeństwa ludzi i informacji system kontroli dostępu. System zapewnia kontrolę przejść w wydzielonych strefach i obszarach, co pozwala na ograniczenie dostępu do informacji tam przechowywanych i przetwarzanych przez osoby nieupoważnione i postronne. Ponadto umożliwia rejestrację czasu pracy i wejść/wyjść personelu posiadającego upoważnienie do wstępu. Przejścia obsługiwane są przez kontrolery systemu. Każde przejście wyposażone jest w czytniki kart zbliżeniowych, sygnalizatory optyczno-akustyczne, kontaktrony i przyciski wyjścia ewakuacyjnego. Odblokowanie standardowe drzwi chronionych kontrolą dostępu następuje po zbliżeniu uprawnionej karty do głowicy czytającej.

Dzięki wykorzystaniu funkcji systemu i zamontowanych kontaktronów możliwe jest zabezpieczenie każdego przejścia przed nieautoryzowanym i siłowym otwarciem oraz przed pozostawieniem otwartych drzwi. W sytuacji zaistnienia powyższych zdarzeń generowany

jest sygnał alarmowy na stanowisku administracyjnym oraz w miejscu wystąpienia zdarzenia. Podczas normalnej pracy obiektu wszystkie przejścia kontroli dostępu są udostępniane według zaprogramowanych reguł, na podstawie weryfikacji kart zbliżeniowych przypisanych poszczególnym osobom. Możliwe jest jednak wystąpienie stanów zagrożenia w obiekcie, podczas których konieczne będzie szybkie udostępnienie kontrolowanych przejść bez weryfikacji. Takimi zdarzeniami może być np. **pożar lub inne niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi** w budynku.

Uwaga.

Zamontowane po stronie wewnętrznej dozorowanych stref i obszarów przyciski wyjścia ewakuacyjnego (w kolorze zielonym) zapewniają możliwość bezkolizyjnej ewakuacji personelu i osób postronnych w przypadku zagrożenia życia lub zdrowia. Każde użycie w/w przycisku niesie za sobą konieczność podjęcia działań przez wyznaczoną osobę funkcyjną celem przywrócenia funkcji przejścia.

Fakt ten zapewnia stałą kontrolę i wymusza działania w przypadku bezpodstawnego użycia przycisku. Serwer główny systemu zlokalizowany jest w pomieszczeniu serwerowni budynku dyrekcyjnego, która jest wydzielona pożarowo drzwiami EI30.

Wszyscy pracownicy powinni zostać zapoznani z niniejszymi zasadami eksploatacji i obsługi systemu kontroli dostępu w sytuacjach awaryjnych np. pożaru, zadymienie itp.

5.3. Oznakowanie dróg i wyjść znakami bezpieczeństwa.

Zgodnie z § 4.2.4 rozporządzenia MSW i A z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów:

„... właściciele, zarządcy lub użytkownicy oznakowują budynki oraz place składowe i wiaty (z wyjątkiem budynków mieszkalnych) zgodnymi z Polskimi Normami znakami informacji niezbędnych do ewakuacji”. Budynek administracyjny należy wyposażyć w oznakowanie bezpieczeństwa zgodnie z PN-92/N-01256/02 *Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja* oraz z PN-ISO 8421-6 *Ochrona przeciwpożarowa. Terminologia. Ewakuacja i środki ewakuacji*.

Normy te stanowią, iż znaki mają być widoczne w warunkach ciemności, np. po odłączeniu dopływu energii elektrycznej. W warunkach obiektu stanowiącego przedmiot niniejszego opracowania zastosowano jeden rodzaj znaków. Zastosowano znaki wykonane z materiałów fotoluminescencyjnych, na dzień dzisiejszy nie ma znaków w oprawach oświetleniowych. Norma określa, że znaki powinny być widoczne w ciemnościach po upływie dwóch godzin, od momentu ustania dopływu światła naturalnego lub sztucznego. Znaki, za wyjątkiem znaku „Wyjście ewakuacyjne” powinny być umieszczone na wysokości ok. 150 cm, w miejscach oświetlonych w godzinach funkcjonowania obiektu.

Poniżej przedstawiono wzory znaków i tablic informacyjno – ostrzegawczych z zakresu ochrony przeciwpożarowej i ewakuacji, które są wykorzystane dla potrzeb oznakowania tego budynku.

Znaki bezpieczeństwa – ewakuacja

Nr	Znak ewakuacyjny	Znaczenie (nazwa) znaku ewakuacyjnego	Zastosowanie
PN-92/N-01256-02 Znaki bezpieczeństwa - ewakuacja			
1.		Wyjście ewakuacyjne	Znak do oznakowania następujących drzwi, przegradzających ustaloną drogę ewakuacji ludzi: wyjść ewakuacyjnych z pomieszczeń w których wymagane są co najmniej dwa takie wyjścia, wyjść prowadzących z budynku, innego obiektu budowlanego oraz terenu – na zewnątrz. Wyjść prowadzących do innej strefy pożarowej, w tym na obudowaną i zamkniętą drzwiami klatkę schodową, w budynku o wysokości ponad 25m. Wymieniony znak powinien być umieszczony bezpośrednio nad drzwiami. Gdy wyjście prowadzi przez przedsionek dotyczy to drzwi przedsionka.
2.	a) b) c) 	Kierunek drogi ewakuacyjnej	Znak wskazuje kierunek do wyjścia, które może być wykorzystane w przypadku zagrożenia. Strzałka a) – do samodzielnego stosowania Strzałki b) c) – do stosowania z innymi znakami
3.	a) b) 	Drzwi ewakuacyjne	Znak ten powinien być stosowany wraz ze znakiem „kierunek drogi ewakuacyjnej” (pn.2 b,c) do oznakowania drzwi przegradzających ustaloną drogę ewakuacji, nie wymienioną w pn. 1 w tym także drzwi wyjściowych z przedsionka.
4.		Przesunąć w celu otwarcia	Znak stosowany łącznie ze znakami z pn.3 na przesuwanych drzwiach wyjścia ewakuacyjnego, jeśli są one dozwolone. Strzałka powinna wskazywać kierunek otwierania drzwi przesuwanych.
5.		Pchać aby otworzyć	Znaki stosowane łącznie ze znakami z pn.3 na drzwiach wyjścia ewakuacyjnego, jeśli są one dozwolone. Strzałka powinna wskazywać kierunek otwierania drzwi. Zazwyczaj stosuje się je na drzwiach, które otwierają się w sposób inny niż przewidują przepisy (z pomieszczeń na zewnątrz).
6.		Ciągnąć aby otworzyć	
7.	 	Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej	Znaki te umieszcza się w miejscach w których kierunek ewakuacji może budzić wątpliwość: gdy nie widoczny jest znak „Wyjście ewakuacyjne” lub znak „drzwi ewakuacyjne” gdy widoczny jest więcej niż jeden taki znak, a ludzie – zgodnie z planem ewakuacji powinni przemieszczać się tylko w kierunku jednego z nich.
8.	a) b) 	Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół, schodami w górę.	Znaki te umieszcza się na ścianach na wysokości ok. 150cm, lub nad drogą ewakuacyjną na wysokości 200cm tam gdzie jest to możliwe prostopadle do kierunku przemieszczania się informowanych ludzi.
9.		Stłuc aby uzyskać dostęp	Znak ten stosuje się w razie uzasadnionej potrzeby: w miejscu, gdzie jest niezbędne stłuczenie szyby dla uzyskania dostępu do klucza lub systemu otwarcia, gdy niezbędne jest rozbicie przeszkody dla uzyskania wyjścia.

Znaki bezpieczeństwa – ochrona przeciwpożarowa

Nr	Znak	Znaczenie (nazwa) znaku	Zastosowanie
<i>PN-92/N-01256-02 Znaki bezpieczeństwa – ochrona przeciwpożarowa</i>			
1.		Hydrant wewnętrzny	Znak ten stosowany jest na drzwiach szafki hydrantowej
2.		Gaśnica	Znak służy do oznakowania miejsc umieszczenia podręcznego sprzętu gaśniczego.
3.		Zestaw sprzętu pożarniczego	Znak ten stosowany jest dla uniknięcia podawania zestawu indywidualnych znaków określających sprzęt pożarniczy.
4.		Uruchamianie ręczne	Stosowany do wskazywania przycisku pożarowego lub ręcznego sterowania urządzeń gaśniczych (np. stałego urządzenia gaśniczego)
5.		Telefon do użycia w stanie zagrożenia	Znak wskazujący usytuowanie dostępnego telefonu przeznaczonego dla ostrzeżenia w przypadku zagrożenia pożarowego.
6.		Alarmowy sygnalizator akustyczny	Może on występować samodzielnie lub razem ze znakiem nr 4. Jeśli przycisk pożarowy uruchamia alarm dźwiękowy odbierany bezpośrednio przez osoby znajdujące się w obszarze zagrożenia.
7.		Kierunek do miejsca rozmieszczenia sprzętu pożarniczego lub urządzenia ostrzegającego	Znak ten jest stosowany łącznie ze znakami 4,5,6 dla wskazania kierunku do miejsca rozmieszczenia sprzętu pożarniczego lub urządzenia ostrzegającego.
8.		Palenie tytoniu zabronione	Do stosowania w miejscach, gdzie palenie tytoniu może być przyczyną zagrożenia pożarowego.
9.		Zakaz używania otwartego ognia – Palenie tytoniu zabronione	Do stosowania w miejscach, gdzie palenie tytoniu lub otwarty ogień mogą być przyczyną zagrożenia pożarowego.
10.		Nie zastawiać	Znak do stosowania w przypadkach, gdy ewentualna przeszkoda stanowiłaby szczególne niebezpieczeństwo (na drodze ewakuacyjnej, wyjściu ewakuacyjnym, przy dostępie do sprzętu pożarniczego itp.)
11.		Zakaz gaszenia wodą	Do stosowania we wszystkich przypadkach, kiedy użycie wody do gaszenia pożaru jest zabronione.
12.		Drabina pożarowa	Znak ten jest stosowany do oznaczenia drabiny trwale związanej z obiektem i przeznaczonej do działań ratowniczo – gaśniczych straży pożarnej.

Szczegółowy sposób oznakowania znajduje się na planach sytuacyjnych w części graficznej instrukcji.

Warunki ewakuacyjne w poszczególnych segmentach są dobre przy założeniu, że:

- nie będą tarasowane i zastawiane przejścia, wyjścia i drogi ewakuacyjne,
- właściwie oświetlone - awaryjny oświetleniem ewakuacyjnym,
- właściwie oznakowanie drogi ewakuacyjnej,
- zapewni się wystarczającą ilość sprzętu gaśniczego,
- załoga (pracownicy) zostaną zapoznani z zasadami ewakuacji i postępowania na wypadek pożaru i innych zagrożeń.

5.4. Praktyczne sprawdzanie warunków i organizacji ewakuacji.

Łączna liczba osób (pracowników) będących stałymi użytkownikami w budynku nie przekracza 50 osób, w związku z tym **jest wymagane praktyczne sprawdzenie warunków i organizacji ewakuacji z tego budynku.** Wynika to z rozporządzenia [5], który w § 17. 1. stanowi następująco „właściciel lub zarządca obiektu przeznaczonego dla ponad 50 osób będących jego stałymi użytkownikami, powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z całego obiektu”.

W części graficznej zamieszczono plan obiektu z zaznaczeniem warunków ewakuacji, ze wskazaniem kierunków i wyjść ewakuacyjnych oraz miejsca dla ewakuowanych.

Przygotowanie i przeprowadzanie ćwiczenia ewakuacji z poszczególnych segmentów (opracowywanie procedur, współdziałanie z Państwową Strażą Pożarną, przyjęcie scenariusza pożaru), stosownie do wymogów polskiego prawa, ma kluczowy wpływ na bezpieczeństwo osób (dzieci) znajdujących się wewnątrz budynku i jest podstawowym parametrem w ocenie ryzyka na życie.

Przygotowanie (opracowywanie procedur, współdziałanie z Państwową Strażą Pożarną, przyjęcie scenariusza pożaru) i profesjonalnie wykonany ćwiczek ewakuacyjny pozwoli na sprawdzenie warunków i organizacji ewakuacji w taki sposób, że pracownicy (personel) opanuje procedury bezpieczeństwa i zasady ewakuacyjne oraz pozwoli na przygotowanie załogi do ewentualnych trudnych sytuacji w przypadku powstania zagrożenia (pożar, zadymienie, terroryzm).

Obowiązek sprawdzenia warunków i organizacji ewakuacji wynika z rozporządzenia MSWiA [5], który w § 17. 1. stanowi następująco „właściciel lub zarządca obiektu przeznaczonego dla ponad 50 osób będących jego stałymi użytkownikami, niezakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV, powinien co najmniej raz na **2 lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z całego obiektu**”.

§ 17. 2. W przypadku obiektów, w których cyklicznie zmienia się jednocześnie grupa powyżej 50 użytkowników, w szczególności: hotele, domów studenckich, praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji należy dokonać – co najmniej **raz na rok, jednak w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia rozpoczęcia korzystania z obiektu przez nowych użytkowników.**

ROZDZIAŁ VI

ORGANIZACJA I SPOSOBY ZAPOZNAWANIA UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTU (PRACOWNIKÓW) Z PRZEPISAMI PRZECIWOPOŻAROWYMI ORAZ Z TREŚCIĄ INSTRUKCJI

6.1. Rodzaje szkoleń w zakresie ochrony przeciwpożarowej i zasady ich przeprowadzania.

Podstawową formą zaznajamiania pracowników z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią niniejszej instrukcji jest uczestnictwo pracowników wykonujących pracę w tym budynku w obowiązkowych szkoleniach przeciwpożarowych (szkoleniu podstawowym przy przyjęciu do pracy oraz szkoleniach okresowych).

Celem szkoleń przeciwpożarowych jest zapoznanie pracowników z postanowieniami obowiązujących przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej, „**Instrukcją bezpieczeństwa pożarowego**” oraz zarządzeniami i regulaminami wewnętrznymi dotyczącymi bezpieczeństwa pożarowego.

Zaznajamianie pracowników z przepisami przeciwpożarowymi (szkolenie) organizuje i realizuje Właściciel (zarządca) obiektu zgodnie z przyjętym Regulaminem szkoleń w zakresie BHP w ramach:

- 1) szkolenia wstępnego pracowników nowo przyjmowanych do pracy,
- 2) szkolenia i doskonalenia okresowego.

Szkolenia, o których mowa w pkt. 1) i 2), mogą być prowadzone odpowiednio w formie:

- a) instruktażu,
- b) seminarium,
- c) kursu,
- d) samokształcenia kierowanego.

Szkolenia wstępne i okresowe przeprowadzane jest zgodnie z programem, w formach i terminach określonych odpowiednio w przepisach szczególnych o szkoleniu z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Po odbyciu przeszkolenia, każdemu pracownikowi wystawia się zaświadczenie o odbyciu takiego przeszkolenia. Każdy pracownik zatrudniony w CBIES, obowiązany jest do uczestnictwa w szkoleniu przeciwpożarowym, zgodnie z obowiązującymi programami szkoleń.

Rodzaje szkoleń.

Szkolenie wstępne

Obowiązek kierowania pracownika na szkolenie wstępne spoczywa odpowiednio na właścicielu, użytkowniku, zarządcy lub osobach wyznaczonych przez nich. Osoba odpowiedzialna za przeprowadzenie szkolenia wstępnego zobowiązana jest do odnotowania go w książce szkoleń wstępnych. Winno być ono potwierdzone podpisami osoby szkolącej i szkolonej.

Szkolenie wstępne ogólne, z zakresu ochrony przeciwpożarowej powinno trwać 2 godz. i może być połączone ze szkoleniem wstępnym BHP.

Szkolenie wstępne musi obejmować:

- zagrożenia pożarowe występujące w obiekcie,
- przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów,
- zadania i obowiązki pracowników w zakresie zapobiegania powstawaniu pożarów lub innego miejscowego zagrożenia,
- sposoby eliminacji zagrożenia pożarowego,
- obowiązujące przepisy, regulaminy i instrukcje w zakresie ppoż.,
- zadania i obowiązki pracowników na wypadek powstania pożaru lub wystąpienia innego zagrożenia miejscowego,
- znajomość podręcznego sprzętu gaśniczego, urządzeń gaśniczych i sprzętu ratowniczego oraz jego praktycznego użycia.

Szkolenie stanowiskowe

Instruktaż szczegółowy odbywa się bezpośrednio po skierowaniu pracownika na określone stanowisko pracy, wg programu właściwego dla tego stanowiska.

Jeżeli pracownik zatrudniony jest na kilku stanowiskach, musi przejść przeszkolenie na wszystkich stanowiskach.

Przebieg szkolenia stanowiskowego winien być odnotowany w dzienniku szkolenia.

W trakcie szkolenia stanowiskowego, pracownik winien zostać zapoznany oraz posiadać niezbędne wiadomości z zakresu:

- charakterystyki zagrożenia pożarowego w miejscu pracy,
- obsługi urządzeń oraz instalacji ppoż. znajdujących się na wyposażeniu obiektu,
- warunków i zasad bezpiecznej ewakuacji z obiektu,
- sposobów postępowania na wypadek pożaru i innego miejscowego zagrożenia,
- przepisów, regulaminów i instrukcji obowiązujących na terenie obiektu oraz charakterystycznych dla tego obiektu zagrożeń.

Szkolenie okresowe

Szkolenie okresowe obejmuje wszystkich pracowników zatrudnionych w obiekcie bez względu na zajmowane stanowisko i wykonywaną funkcję.

Szkolenie to przeprowadzane jest wg opracowanych programów najczęściej w formie instruktażu, poszerzające zagadnienia z zakresu ochrony przeciwpożarowej, a wymienione wyżej w tematyce szkolenia wstępnego i instruktażu stanowiskowego.

Winno ono być zakończone sprawdzianem wiadomości i umiejętności pracownika oraz odnotowane w jego aktach personalnych.

Częstotliwość i czas trwania szkolenia okresowego kształtuje się następująco:

- 1) szkolenie pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych przeprowadzane jest nie rzadziej niż raz na 3 lata lub każdorazowo przy zmianie procesu technologicznego w zakładzie;
- 2) szkolenie pracowników administracyjno - biurowych nie rzadziej niż co 6 lat;
- 3) szkolenie pracodawców, osób kierujących pracownikami nie rzadziej niż raz na 5 lat.

Zaleca się przeprowadzenie doraźnych szkoleń po zaistniałych pożarach oraz z chwilą ukazania się nowych przepisów, zmieniających zasady funkcjonowania ochrony ppoż. Szczegółowe zasady przeprowadzania szkolenia w zakresie BHP, a w tym także ochrony przeciwpożarowej zostały zawarte w rozporządzeniu ministra gospodarki i pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 180, poz. 1860).

Uwaga:

Szkolenia powinny być przeprowadzane przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie wymagań kwalifikacyjnych oraz szkoleń dla strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej (Dz.U. 2015 poz. 1962).

6.2. Zasady zapoznawania pracowników z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego.

1. Instrukcja obowiązuje dla całego budynku **CBiES** GUS w Jachrance. Zadania i obowiązki wynikające z niniejszej instrukcji dla pracowników i stałych użytkowników są obowiązujące.
2. Do zapoznania się z **Instrukcją** i przestrzegania jej ustaleń zobowiązani są wszyscy pracownicy zatrudnieni w budynku.
3. Przyjęcie do wiadomości ustaleń „Instrukcji” wszyscy pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem na „Oświadczeniu” stanowiącym załącznik nr 3 do niniejszej Instrukcji.
4. Obowiązek zapoznania pracowników z treścią Instrukcji oraz przechowywania złożonych oświadczeń w dokumentacji osobowej pracownika spoczywa na kierowniku danej komórki organizacyjnej.
5. Postanowienia Instrukcji obowiązują także wszystkich pracowników firm i instytucji (osób prawnych i fizycznych) prowadzących działalność na terenie i w obrębie budynku.
6. Postanowienia Instrukcji nie naruszają innych przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej.
7. Nierespektowanie postanowień instrukcji podczas wykonywania obowiązków służbowych stanowi naruszenie regulaminu pracy i może być podstawą stosowania sankcji dyscyplinarnych, ze zwolnieniem włącznie.
8. Spowodowanie zagrożenia pożarowego, pożaru lub innego miejscowego zagrożenia w wyniku naruszenia postanowień niniejszej instrukcji może być podstawą wszczęcia postępowania karnego przez odpowiednie organy.

ROZDZIAŁ VII

ZADANIA I OBOWIĄZKI STAŁYCH UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTÓW (PRACOWNIKÓW) W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

7.1. Zakres obowiązków Prezesa GUS (kierownika) w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej ((tekst jednolity: Dz. U. 2009 r. Nr 178 poz. 1380), zapewniając ochronę przeciwpożarową, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego obowiązany jest w szczególności:

- 1) przestrzegać przeciwpożarowe wymagania budowlane, instalacyjne i technologiczne,
- 2) wyposażać obiekt, budynek lub teren w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z obowiązującymi zasadami,
- 3) zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,
- 4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- 5) zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- 6) przygotować budynek, obiekt budowlany oraz teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- 7) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

7.2. Zakres obowiązków kierownika-dyrektora CBiES GUS.

Do podstawowych obowiązków kierownika-dyrektora CBiES w przypadku powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia jest:

- natychmiastowe udanie się na miejsce zdarzenia i podjęcie przy współudziale pracowników działań ratowniczych, dokonywanie alarmowania wewnętrznego oraz zewnętrznego służb ratowniczych wg potrzeb;
- wydawanie poleceń niezbędnych do działań w zwalczaniu pożaru, poprzez wyznaczenie pracowników do szybkiego wprowadzenia na miejsce zdarzenia wezwanych jednostek straży pożarnej, mobilizacji do walki z żywiołem pracowników, w miarę potrzeby również przebywających poza zakładem, ewakuacji ludzi z zagrożonych pożarem pomieszczeń względnie terenu, ścisła współpraca w tym zakresie z dowódcą i członkami zmianowego pogotowia technicznego;
- ścisłe współdziałanie z wyznaczonymi pracownikami (w danym obiekcie) do udzielania pierwszej pomocy, zwalczania pożarów i ewakuacji w zakresie podejmowania działań, mających na celu w razie potrzeby udzielanie poszkodowanym pierwszej pomocy, prowadzeniu ewakuacji ludzi z zagrożonych pomieszczeń, ewakuacji mienia oraz podjęcie działań gaśniczych przy wykorzystaniu znajdującego się na terenie obiektu podręcznego sprzętu gaśniczego; obowiązek ten nie zastępuje ani nie może kolidować

z działaniami w tym zakresie podejmowanymi przez inne formacje ratownicze (np. pogotowie techniczne, PSP i inne służby ratownicze);

- udostępnienie wszelkich niezbędnych do prowadzenia działań ratowniczo – gaśniczych informacji i środków technicznych, będących na wyposażeniu obiektu (zakładu);
- poinformowanie Prezesa GUS o zaistniałym zdarzeniu;
- wykonywanie innych poleceń przełożonych i kierującego działaniami ratowniczymi.

7.3. Obowiązki personelu i pozostałych użytkowników (pracowników) obiektu.

Wszyscy pracownicy (cały personel), bez względu na zajmowane stanowisko służbowe i pełnione obowiązki w zakresie usług, eksploatacji, konserwacji lub nadzoru są zobowiązani w zakresie ochrony przeciwpożarowej:

- ♦ znać i przestrzegać obowiązujące przepisy i wymagania ochrony przeciwpożarowej związane z wykonywanymi czynnościami na stanowiskach pracy;
- ♦ znać zasady postępowania w przypadku powstania pożaru i innego miejscowego zagrożenia;
- ♦ znać rozmieszczenie gaśnic i hydrantów, a także umiejętność obsługi tych urządzeń;
- ♦ znać zasady i warunki bezpiecznej ewakuacji osób i mienia z obiektu (budynku);
- ♦ zgłaszać przełożonym o zauważonych nieprawidłowościach i zagrożeniach w zakresie ochrony przeciwpożarowej i innych mających wpływ na zdrowie i życie ludzi;
- ♦ w trakcie zaistniałego pożaru informowanie kierownictwa obiektu (działu) o zdarzeniu i trudnościach w prowadzeniu działań ratowniczych i ewakuacji;
- ♦ pomoc w usuwaniu wszelkich przeszkód z dróg ewakuacyjnych oraz przystąpienie do gaszenia przy pomocy dostępnego podręcznego sprzętu i urządzeń gaśniczych,
- ♦ wykonywanie innych poleceń przełożonych i dowódcy akcji.

7.4. Obowiązki zarządzającego obiektem (budynkiem) w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Zgodnie z przepisami (art.3 i 4 Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej /Dz.U. z 2002 r Nr 147,poz.1229 z późniejszymi zmianami/ właściciele, zarządzający i użytkownicy obiektu sprawują bezpośredni nadzór i ponoszą odpowiedzialność za jego prawidłowe zabezpieczenie przeciwpożarowe gwarantujące bezpieczeństwo mienia, a przede wszystkim ludzi przebywających w obiekcie.

Do zadań zarządzającego obiektem należy w szczególności:

- 1) zapewnienie przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych oraz bezpiecznej eksploatacji instalacji i urządzeń stanowiących wyposażenie zajmowanego budynku i pomieszczeń,
- 2) wyposażenie budynku w gaśnice oraz zapewnienie systematycznej konserwacji i przeglądów – nie rzadziej niż raz w roku,

- 3) zapewnienie osobom przebywającym w obiekcie warunków bezpieczeństwa oraz możliwość bezpiecznej ewakuacji w przypadku pożaru lub innego zagrożenia,
 - 4) zapoznania pracowników z przepisami i zasadami ochrony przeciwpożarowej,
 - 5) przygotowanie części budynku i zajmowanych pomieszczeń do prowadzenia akcji ratowniczo - gaśniczej w przypadku powstania pożaru,
 - 6) ustalenie sposobów postępowania na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia,
 - 7) umieszczenie w widocznych miejscach wykazu telefonów alarmowych oraz instrukcji postępowania na wypadek pożaru,
 - 8) oznakowanie znakami zgodnymi z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa:
 - dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczenia, w których w myśl przepisów techniczno-budowlanych wymagane są co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,
 - miejsc usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
 - miejsc usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,
 - miejsc usytuowania przeciwpożarowych wyłączników prądu, kurków głównych instalacji gazowej oraz materiałów niebezpiecznych pożarowo,
 - pomieszczeń, w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,
 - drabin ewakuacyjnych, rękawy ratownicze, pojemniki z maskami uciezkowymi, miejsca zbiórki do ewakuacji, miejsca lokalizacji kluczy do wyjść ewakuacyjnych,
 - 9) stosowanie (wnioskowanie) odpowiednich sankcji karnych w stosunku do pracowników którzy przyczyniają się do zaniedbań stwarzających bezpośrednie zagrożenie pożarowe,
 - 10) podejmowanie przedsięwzięć mających na celu poprawę istniejącego stanu bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
 - 11) bieżącej oceny stanu bezpieczeństwa pożarowego poprzez dokonanie niezbędnych analiz, konsultacji oraz uzupełniania wiadomości w tym zakresie,
 - 12) nadzór nad zapewnieniem sprawności technicznej instalacji i urządzeń poprzez okresowe konserwacje:
 - instalacji elektrycznej
- Na podstawie art. 62.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r Prawo budowlane (jednolity tekst Dz. U. z 2000 nr 106 z poz. 1126 z póź. zm.) co najmniej raz na 5 lat należy poddawać okresowym przeglądom polegającym na sprawdzeniu stanu sprawności technicznej i wartości całego obiektu, estetyki obiektu oraz jego otoczenia; kontrolą powinno być objęte również badanie instalacji elektrycznej w zakresie oporności izolacji przewodów.

Dokumentację w przypadku instalacji elektrycznej stanowią protokoły sprawdzeń.

- instalacji odgromowej

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r Prawo budowlane (jednolity tekst Dz. U. z 2003 nr 207 z poz. 2016 z póź. zm.) co najmniej raz na 5 lat należy poddawać okresowym przeglądom polegającym na sprawdzeniu stanu sprawności technicznej i wartości całego obiektu budowlanego, estetyki obiektu oraz jego otoczenia; kontrolą powinno być objęte również badanie instalacji odgromowa w zakresie oporności uziemień.

Dokumentację w przypadku instalacji odgromowej stanowią protokoły sprawdzeń.

- Instalacja wentylacji grawitacyjnej

Usuwanie zanieczyszczeń z przewodów wentylacyjnych, co najmniej raz w roku, jeżeli większa częstotliwość nie wynika z warunków użytkowania.

Dokumentacja ze sprawdzenia stanowi opinia kominiarska.

- Gaśnice (agregaty) gaśnicze

Zapewnić min. 2 kg środka gaśniczego na 100 m² zgodnie z wymaganiami określonymi w obecnie obowiązujących przepisach. Zgodnie z przepisami należy poddawać gaśnice okresowej kontroli nie rzadziej niż raz do roku z uwzględnieniem wymagań określonych przez producenta w instrukcji użytkowania (możliwość sprawdzenia części z uwagi na zalecenia producenta).

Podlegają sprawdzeni przez Urząd Dozoru Technicznego z uwagi na parametry szczelności zbiornika.

- gaśnice proszkowe 6 kg co 5 lat,

- gaśnice śniegowe co 10 lat.

- Urządzenia przeciwpożarowe – instalacja przeciwpożarowej wodna .

W świetle obowiązujących przepisów jako urządzenie przeciwpożarowe rozumie się między innymi hydranty wewnętrzne, a tym samym należy poddawać je okresowym sprawdzeniom zgodnie z instrukcją producenta i w myśl zasad określonych w Polskich Normach nie rzadziej niż raz do roku.

Ponadto węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.

W pomieszczeniu występują następujące instalacje i urządzenia przeciwpożarowe:

- System sygnalizacji pożarowej (SSP)

System sygnalizacji pożarowej (SSP), powinien być konserwowany zgodnie z instrukcją kontroli (przeглядów) i obsługi technicznej.

Celem konserwacji jest zapewnienie zgodnego z przeznaczeniem funkcjonowania instalacji w normalnych warunkach eksploatacji. Czynności eksploatacyjne i konserwacyjne należy wykonywać w ramach obsługi codziennej, miesięcznej, kwartalnej i rocznej, zgodnie z zasadami określonymi w dokumentacji techniczno- ruchowej instalacji i instrukcji eksploatacji.

Drzwi przeciwpożarowe wraz z urządzeniami do samozamykania - poddawane okresowemu sprawdzeniu zgodnie z DTR, ale nie rzadziej niż raz do roku.

Awaryjne Oświetlenie Ewakuacyjne (AOE)- winno być konserwowany zgodnie z dokumentacją techniczno-ruchową, jednak sprawdzane nie rzadziej niż raz do roku w zakresie czasu działania, czasu zadziałania i natężenia oświetlenia.

Wyniki kontroli należy przedstawić w formie protokołu potwierdzającego sprawność.

Instalację oddymiania - poddawana okresowemu sprawdzeniu zgodnie z DTR, ale nie rzadziej niż raz do roku.

7.5. Czynności zabronione i podstawowe obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej [5].

W obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie następujących czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

- 1) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów występujących w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo.
- 2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;
- 3) rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze;
- 4) rozpalanie ognia, wypalanie wierzchniej warstwy gleby i traw, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów;
- 5) składowanie poza budynkami w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu;
- 6) użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;
- 7) przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
 - a) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100 °C),
 - b) linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu

- elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;
- 8) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki;
 - 9) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, takich jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;
 - 10) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości określonych w przepisach techniczno-budowlanych;
 - 11) składowanie materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych, na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach;
 - 12) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji;
 - 13) blokowanie drzwi i bram przeciwpożarowych w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru;
 - 14) lokalizowanie elementów wystroju wewnątrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;
 - 15) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:
 - a) gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - b) źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
 - c) urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
 - d) wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,
 - e) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,
 - f) krat zewnętrznych i okiennic, które zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi powinny otwierać się od wewnątrz mieszkania lub pomieszczenia.

ROZDZIAŁ VIII

CZĘŚĆ GRAFICZNA – PLANY OBIEKTÓW

1. Plan zagospodarowania działki.

2 . Rzuty kondygnacji.

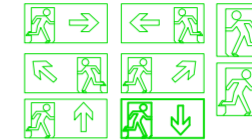
ROZDZIAŁ IX

ZAŁĄCZNIKI (WZORY)

1. Rejestr wykonywania i kontroli prac niebezpiecznych pod względem pożarowym (spawalniczych).
2. Wzór Protokołu wraz ze Zezwoleniem na prace niebezpieczne pożarowo.
3. Oświadczenie o zapoznaniu z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego i przeszkoleniu w zakresie przepisów i wymagań ochrony przeciwpożarowej.

oznaczenia na rysunku

PIKTOGRAMY DO OPRAW EWAKUACYJNYCH
ZGODNE Z PN-N 01256 oraz PN-ISO 7010: 2012

ZNAKI EWAKUACYJNE I ZABEZPIECZEŃ

WYJŚCIE EWAKUACYJNE DO STREFY BEZPIECZNEJ Z KIERUNKIEM

KIERUNEK EWAKUACJI

HYDRANT WEWNĘTRZNY Z GAŚNICĄ

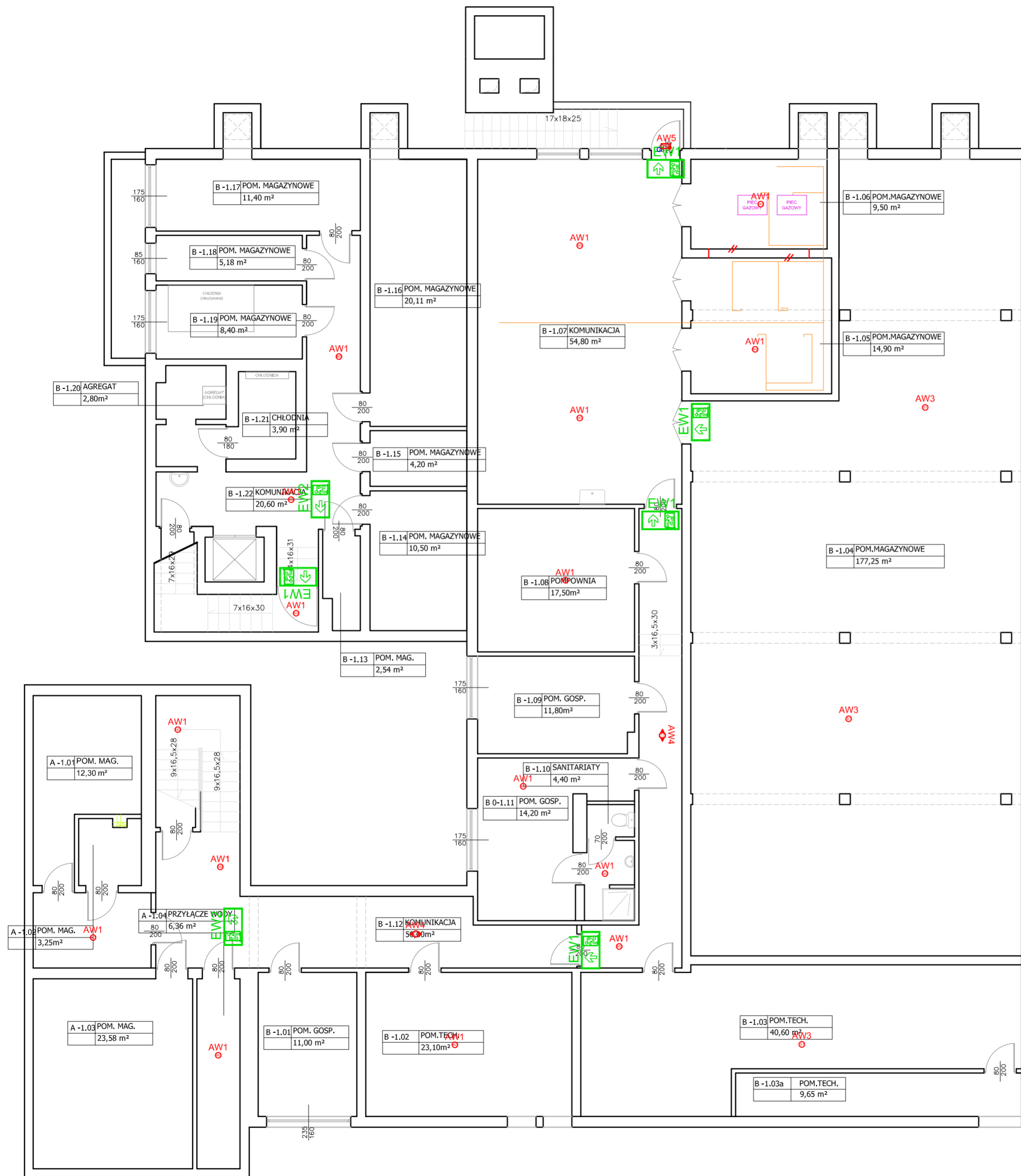
OPRAWA OŚWIETLENIA AWARYJNEGO LED Z PIKTOGRAMEM CERTYFIKAT CNBOP NP. ONTEC S M1

OPRAWA OŚWIETLENIA AWARYJNEGO LED Z PIKTOGRAMEM CERTYFIKAT CNBOP NP. ONTEC S M1 Z FLAGĄ

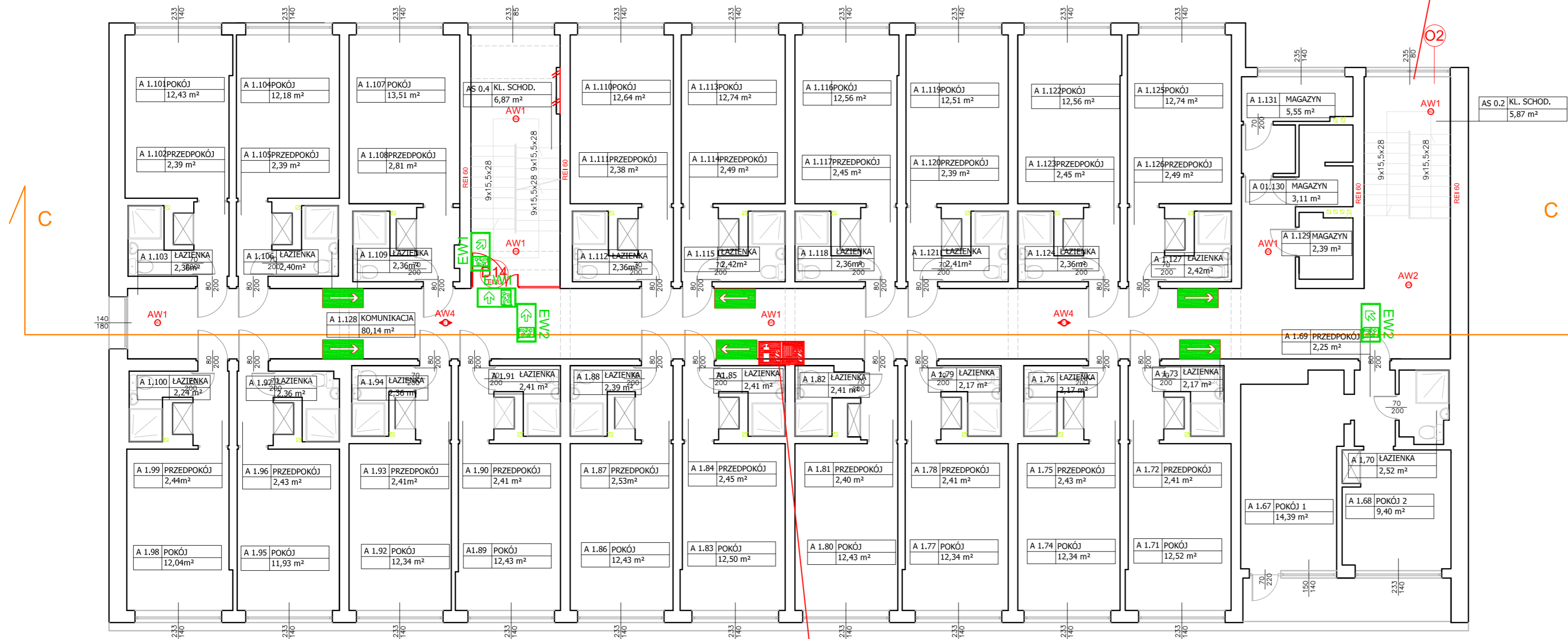
UWAGI:

1. Obliczenia wykonane w oparciu o oprawy pracujące w trybie awaryjnym. Stosować typ opraw zgodny z ofertą.
2. Nie montować opraw bezpośrednio w pobliżu źródeł ciepła i/lub chłodu (urządzenia HVAC).
4. Należy zastosować oprawy awaryjne nad każde urządzenie PPOŻ.
5. Oprawy doświetlające urządzenia ppoż montować na wysokości 2,5m na wysięgniku lub zwieszając „na sztywno”.
6. Rozmieszczenie opraw kierunkowych należy traktować jako pogładowe. Rodzaj, typ pictogramów oraz miejsce montażu opraw kierunkowych należy wykonać z nadzorem ppoż.
7. Oprawy kierunkowe instalować centralnie nad osią drogi ewakuacyjnej.

NAZWA I ADRES OBIEKTU BUDOWLANEGO	CENTRUM BADAŃ I EDUKACJI STATYSTYCZNEJ JACHRANKA 81, 05-140 SEROCK	NR RYS	2a
TEMAT	INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO	SKALA	1:100
NAZWA RYSUNKU	RZUT PIWNIC	listopad	2017
OPRACOWAŁ	inż. Wiesław Wyszowski rzeczoznawca ds. zabezpieczeń ppoż. nr uprawnień KG PSP 401/99	podpis	

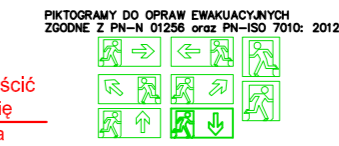
1 PIĘTRO 1:100 CZĘŚĆ A

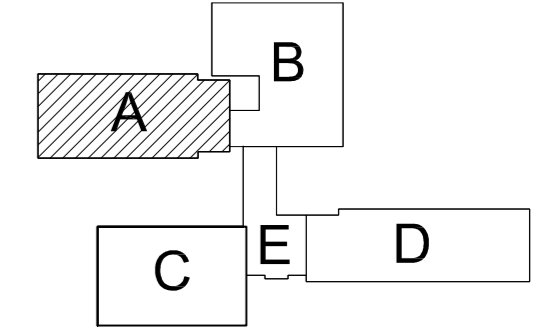
istniejący grzejnik należy przemieścić tak, by jego podstawa znajdowała się 200 cm nad powierzchnią spocznika

projektowany hydrant wewnętrzny DN 25

oznaczenia na rysunku

- ZNAKI EWAKUACYJNE I ZABEZPIECZEŃ**
- WYŚCIE EWAKUACYJNE DO STREFY BEZPIECZNEJ Z KIERUNKIEM
 - KIERUNEK EWAKUACJI
 - HYDRANT WEWNĘTRZNY Z GASNICĄ
 - OPRAWA OŚWIETLENIA AWARYJNEGO LED Z PIKTOGRAMEM CERTYFIKAT CNBP NP. ONTEC S M1
 - OPRAWA OŚWIETLENIA AWARYJNEGO LED Z PIKTOGRAMEM CERTYFIKAT CNBP NP. ONTEC S M1 Z FLAGĄ

UWAGI:

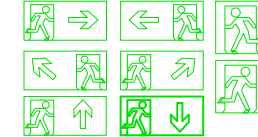
1. Obliczenia wykonane w oparciu o oprawy pracujące w trybie awaryjnym. Stosować typ opraw zgodny z ofertą.
2. Nie montować opraw bezpośrednio w pobliżu źródeł ciepła i/lub chłodu (urządzenia HVAC).
4. Należy zastosować oprawy awaryjne nad każde urządzenie PPOŻ.
5. Oprawy doświetlające urządzenia ppoż montować na wysokości 2,5m na wysięgniku lub zwieszając „na sztywno”.
6. Rozmieszczenie opraw kierunkowych należy traktować jako poglądowe. Rodzaj, typ piktogramów oraz miejsce montażu opraw kierunkowych należy wykonać z nadzorem ppoż.
7. Oprawy kierunkowe instalować centralnie nad osiך drogi ewakuacyjnej.

NAZWA I ADRES OBIEKTU BUDOWLANEGO	CENTRUM BADAŃ I EDUKACJI STATYSTYCZNEJ JACHRANKA 81, 05-140 SEROCK	NR RYS	3
TEMAT	INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO	SKALA	1:100
NAZWA RYSUNKU	RZUT I PIĘTRA CZĘŚĆ A	listopad 2017	
OPRACOWAŁ	inż. Wiesław Wyszkowski rzeczoznawca ds. zabezpieczeń ppoż. nr uprawnień KG PSP 401/99	podpis	

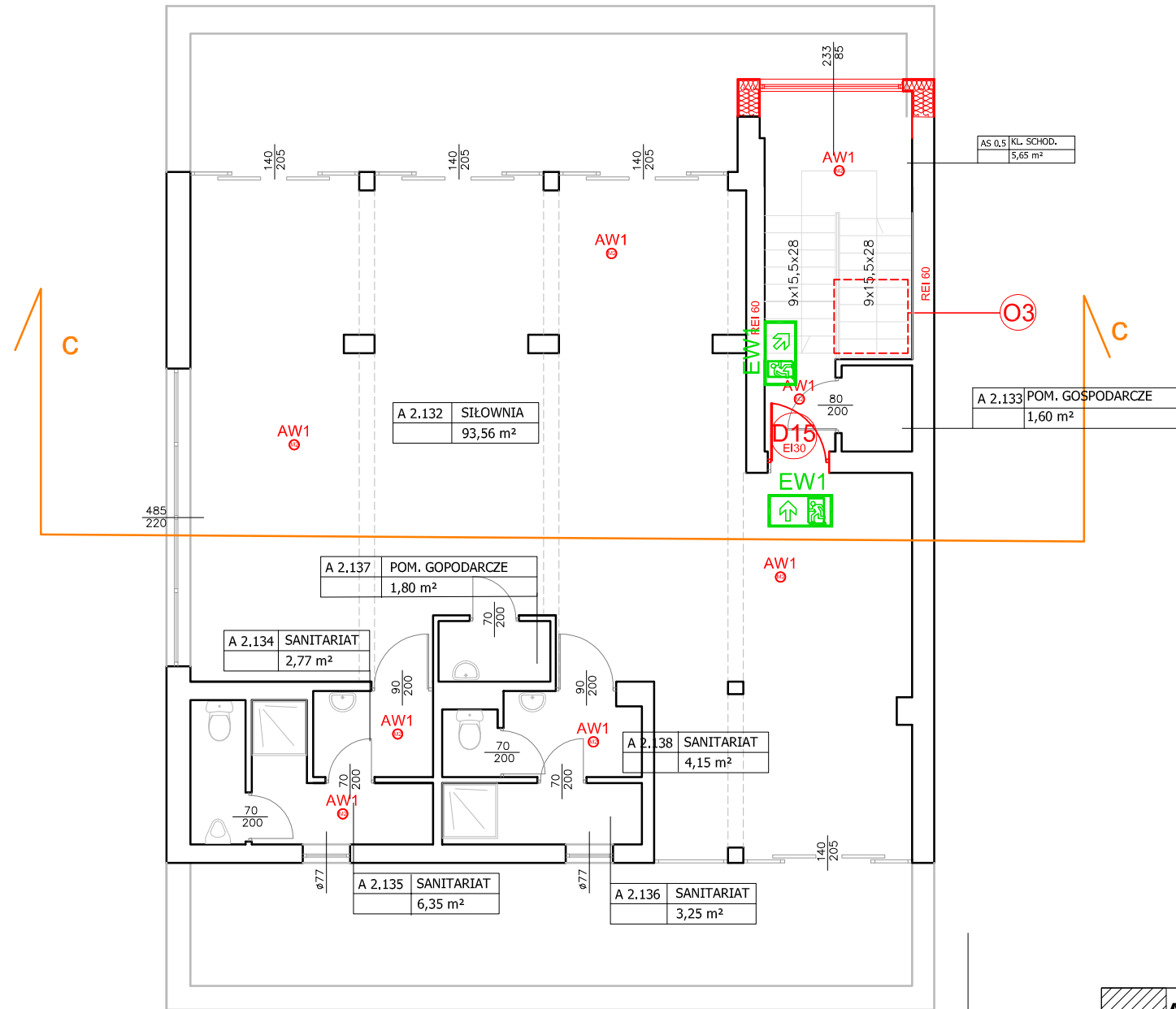
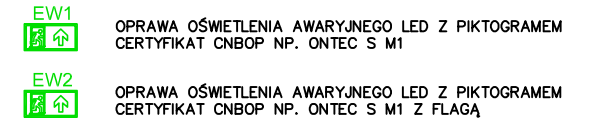
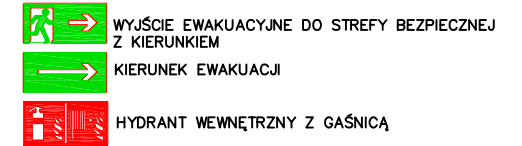
oznaczenia na rysunku

2 PIĘTRO CZĘŚĆ A

PIKTOGRAMY DO OPRAW EWAKUACYJNYCH
ZGODNE Z PN-N 01256 oraz PN-ISO 7010: 2012

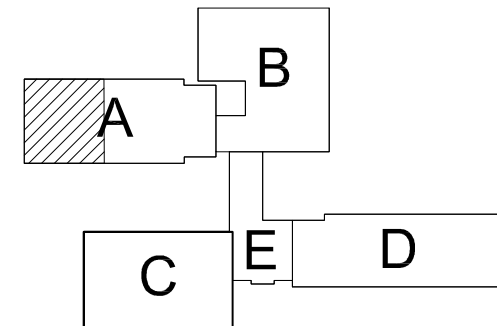

ZNAKI EWAKUACYJNE I ZABEZPIECZEŃ

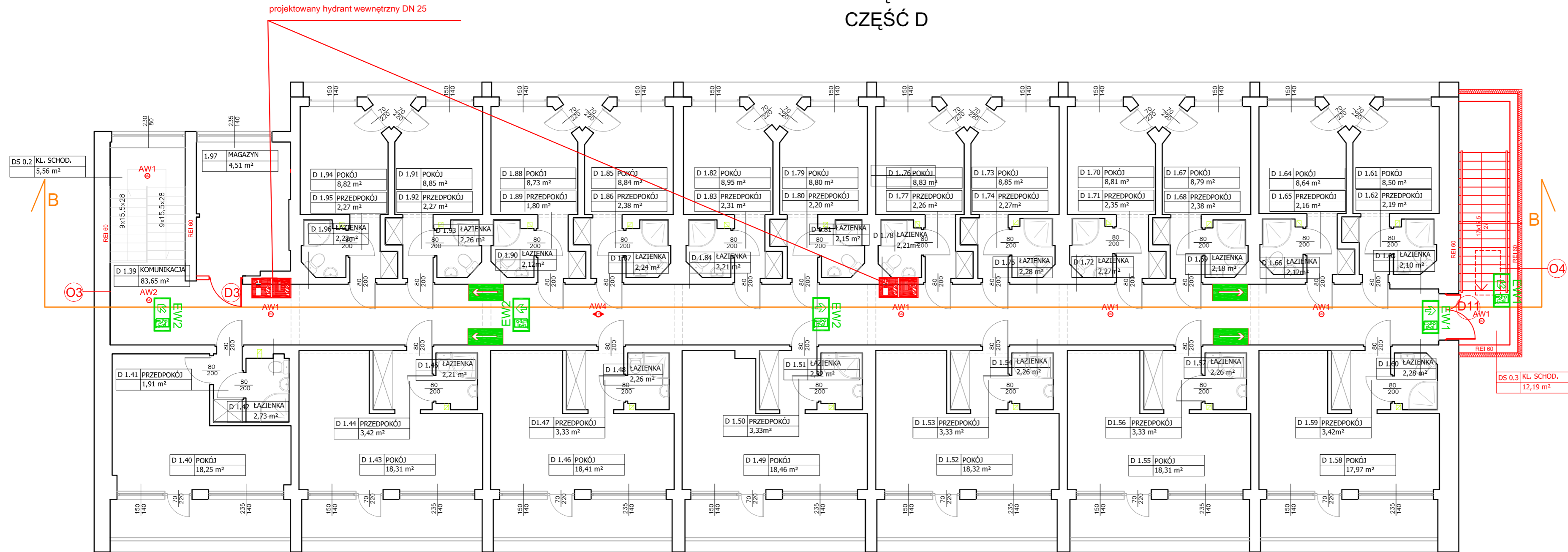
UWAGI:

1. Obliczenia wykonane w oparciu o oprawy pracujące w trybie awaryjnym. Stosować typ opraw zgodny z ofertą.
2. Nie montować opraw bezpośrednio w pobliżu źródeł ciepła i/lub chłodu (urządzenia HVAC).
4. Należy zastosować oprawy awaryjne nad każde urządzenie PPOŻ.
5. Oprawy doświetlające urządzenia ppoż montować na wysokości 2,5m na wysięgniku lub zwieszając „na sztywno”.
6. Rozmieszczenie opraw kierunkowych należy traktować jako poglądowe. Rodzaj, typ piktoگرامów oraz miejsce montażu opraw kierunkowych należy wykonać z nadzorem ppoż.
7. Oprawy kierunkowe instalować centralnie nad osią drogi ewakuacyjnej.

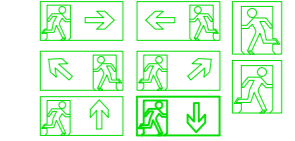
NAZWA I ADRES OBIEKTU BUDOWLANEGO	CENTRUM BADAŃ I EDUKACJI STATYSTYCZNEJ JACHRANKA 81, 05-140 SEROCK	NR RYS 4
TEMAT	INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO	SKALA 1:100
NAZWA RYSUNKU	RZUT II PIĘTRA CZĘŚĆ A	listopad 2017
OPRACOWAŁ	inż. Wiesław Wyszkowski rzeczoznawca ds. zabezpieczeń ppoż. nr uprawnień KG PSP 401/99	podpis

1 PIĘTRO 1:100
CZĘŚĆ D

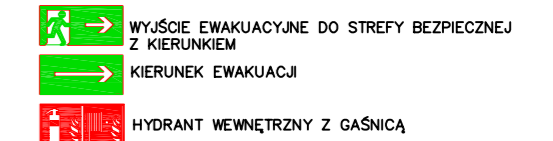

oznaczenia na rysunku

PIKTOGRAMY DO OPRAW EWAKUACYJNYCH
ZGODNE Z PN-N 01256 oraz PN-ISO 7010: 2012

ZNAKI EWAKUACYJNE I ZABEZPIECZEŃ

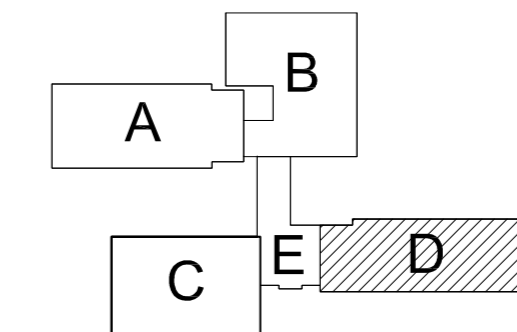

EW1 OPRAWA OŚWIETLENIA AWARYJNEGO LED Z PIKTOGRAMEM CERTYFIKAT CNBOP NP. ONTEC S M1

EW2 OPRAWA OŚWIETLENIA AWARYJNEGO LED Z PIKTOGRAMEM CERTYFIKAT CNBOP NP. ONTEC S M1 Z FLAGĄ

UWAGI:

1. Obliczenia wykonane w oparciu o oprawy pracujące w trybie awaryjnym. Stosować typ opraw zgodny z ofertą.
2. Nie montować opraw bezpośrednio w pobliżu źródeł ciepła i/lub chłodu (urządzenia HVAC).
4. Należy zastosować oprawy awaryjne nad każde urządzenie PPOŻ.
5. Oprawy doświetlające urządzenia ppoż montować na wysokości 2,5m na wysięgniku lub zwieszając „na sztywno”.
6. Rozmieszczenie opraw kierunkowych należy traktować jako poglądowe. Rodzaj, typ piktogramów oraz miejsce montażu opraw kierunkowych należy wykonać z nadzorem ppoż.
7. Oprawy kierunkowe instalować centralnie nad osiå drogi ewakuacyjnej.

NAZWA I ADRES OBIEKTU BUDOWLANEGO	CENTRUM BADAŃ I EDUKACJI STATYSTYCZNEJ JACHRANKA 81, 05-140 SEROCK	NR RYS	5
TEMAT	INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO	SKALA	1:100
NAZWA RYSUNKU	RZUT I PIĘTRA CZĘŚĆ D	listopad 2017	
OPRACOWAŁ	inż. Wiesław Wyszowski rzeczoznawca ds. zabezpieczeń ppoż. nr uprawnień KG PSP 401/99	podpis	

Załącznik Nr 1

Rejestr wykonywania i kontroli prac pożarowo niebezpiecznych pod względem pożarowym (spawalniczych).

REJESTR WYKONYWANIA I KONTROLI PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

Lp.	Nr Protokołu/zezwolenia, imię i nazwisko sporządzającego Protokół/Zezwolenie	Data wydania Zezwolenia na prace	Obiekt (budynek, miejsce) wykonywania prac	Data i godz. rozpoczęcia prac	Data i godz. zakończenia prac	Imię i nazwisko odbieraj. Zezwolenie i podpis	Data i godzina przezwadzenia kontroli po zakończ. prac	Imię i nazwisko przeprowadzającego kontrolę	Uwagi i podpisy osób przeprowadzających kontrolę
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Załącznik Nr 2

Załącznik do Polecenia nr

dnia

PROTOKÓŁ/ZEZWOLENIE NR/.....

ZABEZPIECZENIA PRZECIWPOŻAROWEGO PRAC NIEBEZPIECZNYCH

POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

1. Rodzaj oraz charakterystyka technologiczna przewidzianych do realizacji prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, określenie pomieszczenia, urządzenia, instalacji lub miejsca, w którym przewiduje się wykonanie tych prac:

.....
.....
.....

2. Charakterystyka zagrożenia pożarowego: kategoria zagrożenia ludzi, obciążenie ogniowe, strefa zagrożenia wybuchem oraz właściwości pożarowe materiałów palnych występujących w pomieszczeniu / miejscu wykonywania prac:

.....
.....
.....

3. Rodzaj elementów budowlano - konstrukcyjnych (zapalność) występujących w danym pomieszczeniu lub rejonie przewidywanych prac niebezpiecznych pod względem pożarowym:

.....
.....
.....

4. Sposoby i środki zabezpieczania miejsca wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym w zakresie :

a) **przeciwpożarowym**: pomieszczenia, stanowiska, urządzenia itp. na okres wykonywania prac (np. osłonięcie konstrukcji palnych, usunięcie materiałów palnych lub sposoby ich odcięcia i oczyszczenia, pomiar stężenia par cieczy lub gazów palnych i wybuchowych przed rozpoczęciem prac, jak również w ich trakcie, wymogi przewietrzania lub wentylacji itp.):

.....
.....
.....
.....

b) **warunków bhp**: środki ochrony indywidualnej, sprawdzenie dopuszczalnych wartości tlenu oraz stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w zamkniętym wnętrzu(miejscu pracy), zastosowanie czujników obecności gazów, itp.:

.....
.....
.....

5. Ilość i rodzaje podręcznego sprzętu gaśniczego, urządzeń lub instalacji przeciwpożarowych przewidzianych do zabezpieczenia toku prac niebezpiecznych pod względem pożarowym:

.....
.....
.....

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO CBiES GUS W JACHRANCE

6. Środki i sposób alarmowania straży pożarnej oraz osób znajdujących się w strefie zagrożenia wraz z określeniem zasad ewakuacji w przypadku powstania pożaru:

.....
.....
.....

7. Osoba/y odpowiedzialna/e za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac niebezpiecznych pod względem pożarowym:

.....
.....
.....

(Imię i nazwisko lub stanowisko osoby/osób odpowiedzialnej/ych)

8. Osoba/y odpowiedzialna/e za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w trakcie wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym:

.....
.....
.....

(Imię i nazwisko)

9. Osoba/y zobowiązana/e do przeprowadzenia kontroli rejonu prac niebezpiecznych pożarowo

a) bezpośrednio po ich zakończeniu (kierujący zespołem lub przedstawiciel wykonawcy):

.....
.....

(Imię i nazwisko oraz podpis osoby kontrolującej)

b) w określonych godzinach po ich zakończeniu (dopuszczający lub użytkownik obiektu) :

Miejsce pracy i jego otoczenie sprawdzono i nie stwierdzono żadnych zjawisk i oznak pożaru.

Data i godz. kontroli	Okresowo po zakończeniu prac	Imię i nazwisko	podpis osoby kontrolującej
	po 2 godz.		
	po 4 lub 6* godz.		
	po 2 godz.		
	po 4 lub 6* godz.		

* niepotrzebne skreślić

Uwaga: rubrykę dotyczącą czasu i miejsca wykonywania prac można dowolnie powiększyć, w zależności od sytuacji i potrzeby.

10. Podpisy osób wymienionych w pkt. 7, potwierdzające wykonanie zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac niebezpiecznych pod względem pożarowym:

.....
.....
.....

(Imię i nazwisko i podpis osoby/osób odpowiedzialnej/ych)

11. Podpisy osób odpowiedzialnych za przygotowanie Protokołu zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac niebezpiecznych pod względem pożarowym (odpowiednio: Poleceniodawca, Właściciel/użytkownik lub komisja)

1.
2.
3.

(Imię i nazwisko i podpis osoby/osób odpowiedzialnej/ych, komisji)*

* niepotrzebne skreślić

ZEZWOLENIE

(wydaje dopuszczający (właściciel/użytkownik) lub komisja)

1. Miejsce i rodzaj prac niebezpiecznych pod względem pożarowym (budynek, kondygnacja, pomieszczenie, instalacja – np. prace spawalnicze, prace w strefie zagrożenia wybuchem itp.):

.....
.....
.....

2. Czas wykonywania pracy (data i godzina rozpoczęcia i zakończenia prac niebezpiecznych. pod względem pożarowym):

.....
.....
.....

3.* Zezwolenie na rozpoczęcie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym - po potwierdzeniu odpowiedniego przygotowania i wykonania zabezpieczeń określonych w treści protokołu(pkt.1-9) i złożeniu podpisów przez osoby odpowiedzialne(pkt 7 i 10.).

Zezwalam na rozpoczęcie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym:

.....
.....

(Imię i nazwisko, stanowisko oraz podpis osoby/osób zezwalającej/ych)

4.*Zezwolenie alternatywnie wydane przez zespół(komisję) po spełnieniu wymogów określonych jak w pkt.3.

Podpisy członków zespołu(komisji) - imię, nazwisko i stanowisko

1.
2.
3.
4.

* **niepotrzebne skreślić**

5. Prace zakończono w dniu o godzinie.....

.....
.....

(imię, nazwisko, podpis wykonawcy)

Załącznik nr 3.

Oświadczenie o zapoznaniu z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego i przeszkoleniu w zakresie przepisów i wymagań ochrony przeciwpożarowej.

Jachranka 20.....r.

OŚWIADCZENIE

Imię i Nazwisko

Stanowisko/ pełniona funkcja

Niniejszym oświadczam, że zostałem zapoznany i przeszkolony w zakresie przepisów i wymagań ochrony przeciwpożarowej obowiązujących w obiekcie, w tym z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego dla budynku CBIES GUS w Jachrance, których postanowienia zobowiązuje się przestrzegać. Poinformowano mnie również o rodzajach podręcznego sprzętu gaśniczego i sposobach jego uruchamiania oraz o zasadach postępowania na wypadek powstania pożaru, a także bezpiecznej ewakuacji ludzi i mienia z obiektu.

.....

Podpis szkolonego

.....

podpis szkolącego